

MONITORUL OFICIAL AL ROMÂNIEI

Anul 189 (XXXIII) — Nr. 1072

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Marti, 9 noiembrie 2021

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE	
Decizia nr. 310 din 11 mai 2021 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 21 alin. (1) lit. k) și alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 51/1998 privind îmbunătățirea sistemului de finanțare a programelor, proiectelor și acțiunilor culturale.....	2–4
DECIZII ALE PRIM-MINISTRULUI	
538. — Decizie privind unele măsuri pentru exercitarea atribuțiilor președintelui, cu rang de secretar de stat, al Institutului Național de Administrație	5
539. — Decizie pentru modificarea Deciziei prim-ministrului nr. 295/2021 privind numirea membrilor Comitetului de supraveghere al Oficiului Național pentru Jocuri de Noroc	5
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
1.767. — Ordin al președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală pentru aprobarea Procedurii de acordare a eșalonării la plată, în formă simplificată, de către organul fiscal central	6–39
2.401. — Ordin al ministrului sănătății, interimar, pentru modificarea anexei nr. 2 la Ordinul ministrului sănătății nr. 434/2021 privind aprobarea Planului de măsuri pentru organizarea spitalelor și a unităților de dializă în contextul pandemiei de COVID-19 și a listei spitalelor și unităților de dializă care asigură asistența medicală pentru pacienți, cazuri confirmate și suspecte de COVID-19, conform clasificării spitalelor în 3 niveluri de competență.....	40
ACTE ALE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE	
Decizia nr. 62 din 27 septembrie 2021 (Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept)	41–48

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 310

din 11 mai 2021

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 21 alin. (1) lit. k) și alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 51/1998 privind îmbunătățirea sistemului de finanțare a programelor, proiectelor și acțiunilor culturale

Valer Dorneanu	— președinte
Cristian Deliorga	— judecător
Marian Enache	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Elena-Simina Tănăsescu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Fabian Niculae	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Liviu Drăgănescu.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 21 alin. (1) lit. k) și alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 51/1998 privind îmbunătățirea sistemului de finanțare a programelor, proiectelor și acțiunilor culturale, excepție ridicată de Societatea EB.ON Agenția de Evenimente — S.R.L. din București în Dosarul nr. 686/2/2018 al Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.260D/2018.

2. La apelul nominal se constată lipsa părților. Procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Magistratul-asistent referă că partea Societatea EB.ON Agenția de Evenimente — S.R.L. din București a depus concluzii scrise prin care solicită admiterea excepției de neconstituționalitate.

4. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care arată că se critică aspecte care țin de fondul cauzei și pune concluzii de respingere, în principal ca inadmisibilă și în subsidiar ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

5. Prin Încheierea din 21 iunie 2018, pronunțată în Dosarul nr. 686/2/2018, **Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 21 alin. (1) lit. k) și ale alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 51/1998 privind îmbunătățirea sistemului de finanțare a programelor, proiectelor și**

acțiunilor culturale, excepție invocată de Societatea EB.ON Agenția de Evenimente — S.R.L. din București într-un dosar având ca obiect pretenții, respectiv obligarea la plata contribuțiilor datorate Fondului Cultural Național.

6. În motivarea excepției de neconstituționalitate, autoarea acesteia arată că textele legale criticate sunt neconstituționale în măsura în care se referă la alte venituri decât cele constând în comisionul obținut din activitatea de impresariat, pe care îl percepe impresarul.

7. În forma actuală a textului de lege există riscul ca noțiunea de „*venituri realizate de operatorii economici care își desfășoară activitatea în domeniul impresariatului artistic*” să fie interpretată ca reprezentând suma totală transferată în contul impresarului, deși o mare parte din această sumă aparține artistului, operatorul economic care își desfășoară activitatea în domeniul impresariatului artistic nereținând decât comisionul său, nu și sumele încasate în numele și pentru artiștii pe care îi impresariază.

8. Practic, veniturile încasate de către impresar în numele și pentru artist excedează veniturilor supuse cotei de impozitare de 1%, reglementată de prevederile legale criticate, în caz contrar, atât veniturile impresarului, cât și cele ale artistului vor fi fost supuse unei duble impozitări, situație nepermisă și nedorită de legiuitor.

9. Astfel, în raport cu prevederile art. 3 lit. k) din Ordonanța Guvernului nr. 21/2007 privind instituțiile și companiile de spectacole sau concerte, precum și desfășurarea activității de impresariat artistic, este evident că raportul juridic dintre impresar și artistul interpret sau executant, decurgând din exploatarea unei producții sau prestații artistice, izvorăște dintr-un contract de comision, remunerația ce constă în comisionul realizat de impresar constituind venitul din activități de impresariat artistic. Acest venit a fost avut în vedere de legiuitor atunci când a adoptat prevederile art. 21 alin. (1) lit. k) și alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 51/1998 și nicidecum veniturile cuvenite artiștilor interpreți ca urmare a exploatării unei producții sau prestații artistice.

10. Se mai arată că prevederile legale criticate încalcă anumite principii de drept fiscal, cum ar fi certitudinea impunerii, aplicarea unitară a legislației și principiul proporționalității.

11. **Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal**, contrar dispozițiilor art. 29 alin. (4) din Legea nr. 47/1992, nu și-a exprimat opinia asupra excepției de neconstituționalitate.

12. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

13. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile scrise depuse, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

14. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

15. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl constituie prevederile art. 21 alin. (1) lit. k) și alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 51/1998 privind îmbunătățirea sistemului de finanțare a programelor, proiectelor și acțiunilor culturale, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 296 din 13 august 1998, cu modificările și completările ulterioare, prevederi care au următoarea redactare: „(1) *Veniturile proprii ale Fondului Cultural Național provin din următoarele surse: [...] k) o cotă de 1% din veniturile realizate de operatorii economici care își desfășoară activitatea în domeniul impresariatului artistic;*

(2) *Cotele prevăzute la alin. (1) lit. a)–l) se aplică asupra încasărilor totale realizate din activitățile respective, din care s-a dedus TVA aferentă, și se adaugă la sumele care fac obiectul bazei de calcul.*”

16. În opinia autoarei excepției de neconstituționalitate, dispozițiile legale criticate încalcă prevederile constituționale ale art. 4 alin. (2) privind interzicerea discriminării, ale art. 16 alin. (1) privind egalitatea în fața legii, ale art. 53 privind restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți, precum și cele ale art. 56 privind justa așezare a sarcinilor fiscale. Din analiza excepției de neconstituționalitate Curtea poate deduce în mod rezonabil că autoarea acesteia a înțeles să invoce și prevederile constituționale ale art. 1 alin. (5) în componenta sa privind calitatea legii.

17. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că prevederile Ordonanței Guvernului nr. 51/1998 prescriu faptul că finanțarea Administrației Fondului Cultural Național — instituție publică cu personalitate juridică, care este organizată și funcționează în subordinea Ministerului Culturii și Cultelor, se face din venituri proprii și din subvenții acordate de la bugetul de stat [art. 1 alin. (2) lit. a) și art. 18 alin. (2)].

18. Prevederile art. 21 alin. (1) lit. k) și alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 51/1998 dispun faptul că o cotă de 1% din veniturile realizate de operatorii economici care își desfășoară activitatea în domeniul impresariatului artistic constituie o parte din veniturile Fondului cultural național. Din aceste sume de bani sunt finanțate, în anumite condiții, proiecte și acțiuni culturale

organizate în țară și/sau străinătate. Potrivit art. 14 din Normele metodologice privind stabilirea, vărsarea și gestionarea sumelor care constituie Fondul cultural național, aprobate prin Ordinul ministrului culturii și patrimoniului național nr. 2.066/2011, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 176 din 14 martie 2011, în cadrul Administrației Fondului Cultural Național se constituie un compartiment distinct, abilitat să gestioneze sumele care constituie Fondul cultural național, cu atribuții în asigurarea evidenței colectării cotelor pe operatori economici, urmărirea depunerii declarației, precum și corelarea sumelor cuprinse în declarații cu sumele virate.

19. De asemenea, conform art. 4 din normele metodologice menționate, sumele reprezentând cotele instituite conform art. 21 alin. (1) lit. a)—k) din Ordonanța Guvernului nr. 51/1998 se calculează lunar de către plătitori, se înregistrează în contabilitatea proprie, în conturi distincte, și se varsă de către aceștia în bugetul Fondului cultural național, până la data de 15 a lunii următoare.

20. Ca atare, din arhitectura dispozițiilor legale menționate reiese faptul că respectivele taxe sunt **taxe parafiscale**.

21. Curtea Constituțională s-a mai pronunțat asupra problemei de drept invocate de autoarea excepției de neconstituționalitate, respectiv asupra **taxelor parafiscale**. În jurisprudența sa (a se vedea, *mutatis mutandis*, Decizia nr. 495 din 4 iulie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 784 din 3 octombrie 2017, paragrafele 33—38), Curtea a statuat că specificul taxelor parafiscale constă în faptul că, la fel ca impozitele, sunt obligatorii, fiind instituite prin lege, dar, spre deosebire de impozitele și taxele fiscale, acestea se constituie ca venituri extrabugetare ale unor persoane juridice de drept public sau privat.

22. Ele au aceeași origine ca și impozitele, dar, deși urmează un regim juridic apropiat, finalitatea lor este în parte diferită. În fapt, actul normativ prin care se instituie taxele parafiscale este, de regulă, opera autorității publice centrale (lege sau ordonanță guvernamentală), însă este posibil ca astfel de taxe să fie instituite și de către autoritatea administrației publice locale (prin hotărâri ale consiliilor locale). De asemenea, taxele parafiscale sunt urmărite și încasate fie prin intermediul administrațiilor fiscale, fie direct de către beneficiarii legal desemnați, în conturile cărora ele se concentrează. Tehnicile și procedura după care se colectează și se încasează taxele parafiscale sunt foarte apropiate de cele utilizate în materia fiscală. Datorită acestor particularități, taxele parafiscale sunt considerate a fi veritabile „*dezmembrăminte*” ale impozitelor și taxelor fiscale. Diferența constă în faptul că, în vreme ce impozitele se colectează cu dublul scop de a se impune o anumită conduită în mediul social-economic și pentru a se putea acoperi nevoile generale și comune ale societății, taxele parafiscale se încasează numai de la persoanele fizice și/sau juridice care sunt vizate în mod expres de reglementările legale care au instituit respectivele taxe, exclusiv în scopul asigurării unor venituri complementare, la dispoziția beneficiarilor legali ai acestor fonduri.

23. Din punctul de vedere al tehnicii fiscalizării, taxele parafiscale urmează un regim asemănător cu taxa pe valoarea

adăugată, întrucât ele se colectează de către distribuitorii produselor taxabile de la dobânditorii/beneficiarii respectivelor produse și se varsă în conturile entităților beneficiare prevăzute de lege.

24. Așadar, taxele parafiscale reprezintă o categorie distinctă, specială, de venituri care sunt legal dirijate în beneficiul instituțiilor și/sau organismelor cărora statul consideră oportun să le asigure realizarea, pe această cale, a unor venituri complementare.

25. În consecință, Curtea a reținut că aceste forme speciale de constituire a unor fonduri bănești complementare aflate la dispoziția unor entități publice, chiar dacă îngreunează obligația unor contribuabili, ele conduc, pe de o parte, la degrevarea parțială a bugetului (în ceea ce privește suportarea/acoperirea anumitor cheltuieli), iar, pe de altă parte, asigură o așezare mai echitabilă a sarcinilor fiscale și nefiscale între diferitele categorii de contribuabili.

26. Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură a determina reconsiderarea jurisprudenței Curții, atât soluția, cât și considerentele cuprinse în decizia menționată își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

27. Având în vedere cele expuse mai sus, Curtea constată că prevederile art. 56 din Constituție nu au incidență în cauză, întrucât sumele prevăzute de dispozițiile legale criticate nu reprezintă o contribuție financiară destinată cheltuielilor publice, deci bugetului public național, acestea neavând natura juridico-economică de impozit, de taxe sau de alte contribuții care, potrivit legii, constituie sursă de venit la acest buget. Taxele reglementate prin dispozițiile legale criticate sunt taxe parafiscale și reprezintă, conform art. 139 alin. (3) din Constituție, contribuții la constituirea unor fonduri care se folosesc, în condițiile legii, numai potrivit destinației acestora.

28. Referitor la pretinsa încălcare a prevederilor art. 1 alin. (5) din Constituție, Curtea reține că prevederile legale criticate sunt clare, întrucât ele au în vedere numai veniturile obținute din activitatea de impresariat artistic din care s-a dedus T.V.A. aferentă, așa cum rezultă expres și din prevederile art. 3 lit. j) din

Normele metodologice privind stabilirea, vărsarea și gestionarea sumelor care constituie Fondul cultural național, precitate. În aceste condiții, Curtea nu poate reține încălcarea art. 1 alin. (5) din Constituție.

29. În privința pretinsei încălcări a dispozițiilor art. 16 din Constituție, Curtea observă că prevederile legii criticate se aplică în mod egal tuturor celor aflați în situația prevăzută de Ordonanța Guvernului nr. 51/1998, fără nicio discriminare pe considerente arbitrare.

30. Prevederile legale criticate se adresează tuturor firmelor de impresariat, în acest caz neexistând un dezechilibru al mediului concurențial, unitățile plătitoare fiind obligate să vireze în conturile instituției beneficiare procentul aplicat la sumele încasate. De altfel, ordonanța Guvernului criticată nu prevede niciun aport direct sau indirect al statului care să sprijine într-o manieră discriminatorie anumiți operatori economici în defavoarea altora.

31. Referitor la critica potrivit căreia ar exista o discriminare cauzată de o dublă impozitare, Curtea constată că aceasta este neîntemeiată, având în vedere considerentele de mai sus privind natura juridică și scopul diferite ale taxelor parafiscale.

32. În aceste condiții, Curtea nu poate reține încălcarea prevederilor art. 4 alin. (2) privind interzicerea discriminării și ale art. 16 alin. (1) privind egalitatea în fața legii.

33. În ceea ce privește critica referitoare la pretinsa încălcare a unor principii de drept fiscal, cum ar fi certitudinea impunerii, aplicarea unitară a legislației și principiul proporționalității, Curtea observă că aceasta nu poate fi analizată de către instanța de contencios constituțional, întrucât controlul de constituționalitate vizează concordanța dintre prevederi legale și Constituție, și nu concordanța cu alte prevederi legale.

34. Referitor la dispozițiile art. 53 din Legea fundamentală, Curtea reține că acestea nu au incidență în cauză, deoarece nu s-a constatat restrângerea exercițiului vreunui drept sau al vreunei libertăți fundamentale și, prin urmare, nu este aplicabilă ipoteza prevăzută de norma constituțională invocată.

35. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Societatea EB.ON Agenția de Evenimente — S.R.L. din București în Dosarul nr. 686/2/2018 al Curții Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal și constată că prevederile art. 21 alin. (1) lit. k) și alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 51/1998 privind îmbunătățirea sistemului de finanțare a programelor, proiectelor și acțiunilor culturale sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 11 mai 2021.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

Magistrat-asistent,
Fabian Niculae

DECIZII ALE PRIM-MINISTRULUI**GUVERNUL ROMÂNIEI****PRIM-MINISTRUL****DECIZIE****privind unele măsuri pentru exercitarea
atribuțiilor președintelui, cu rang de secretar de stat,
al Institutului Național de Administrație**

Având în vedere propunerea ministrului dezvoltării, lucrărilor publice și administrației, formulată prin Adresa nr. 107.292/2021, înregistrată la Cabinetul prim-ministrului cu nr. 5/6.180/2021,

în temeiul art. 29 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu modificările și completările ulterioare,

prim-ministrul emite prezenta decizie.

Articol unic. — Începând cu data intrării în vigoare a prezentei decizii, domnul Claudiu-Emanuel Simion, vicepreședinte, cu rang de subsecretar de stat, exercită atribuțiile președintelui, cu rang de secretar de stat, al Institutului Național de Administrație, până la numirea președintelui instituției, potrivit legii.

PRIM-MINISTRU

FLORIN-VASILE CÎȚUContrasemnează:Secretarul general al Guvernului,
Tiberiu Horațiu Gorun

București, 8 noiembrie 2021.
Nr. 538.

GUVERNUL ROMÂNIEI**PRIM-MINISTRUL****DECIZIE****pentru modificarea Deciziei prim-ministrului nr. 295/2021
privind numirea membrilor Comitetului de supraveghere
al Oficiului Național pentru Jocuri de Noroc**

Având în vedere Adresa Ministerului Finanțelor nr. 12.510 din 1 octombrie 2021, înregistrată la Secretariatul General al Guvernului cu nr. 20/23.249/THG din 1 octombrie 2021,

în temeiul art. 29 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu modificările și completările ulterioare, și al art. 8 alin. (1) lit. f) și alin. (7) lit. a) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 20/2013 privind înființarea, organizarea și funcționarea Oficiului Național pentru Jocuri de Noroc și pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 77/2009 privind organizarea și exploatarea jocurilor de noroc, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 227/2013, cu modificările și completările ulterioare,

prim-ministrul emite prezenta decizie.

Articol unic. — Punctul 6 al articolului 1 din Decizia prim-ministrului nr. 295/2021 privind numirea membrilor Comitetului de supraveghere al Oficiului Național pentru Jocuri de Noroc, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 428 din 22 aprilie 2021, se modifică și va avea următorul cuprins:

„6. Raul Cristian Petrescu, reprezentant al Ministerului Finanțelor — membru neexecutiv;”.

PRIM-MINISTRU

FLORIN-VASILE CÎȚUContrasemnează:Secretarul general al Guvernului,
Tiberiu Horațiu Gorun

București, 8 noiembrie 2021.
Nr. 539.

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL FINANTELOR
AGENȚIA NAȚIONALĂ DE ADMINISTRARE FISCALĂ

ORDIN

pentru aprobarea Procedurii de acordare a eșalonării la plată, în formă simplificată, de către organul fiscal central

În temeiul prevederilor art. 209¹⁴ din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, precum și al prevederilor art. 11 alin. (3) din Hotărârea Guvernului nr. 520/2013 privind organizarea și funcționarea Agenției Naționale de Administrare Fiscală, cu modificările și completările ulterioare,

având în vedere avizul conform al Ministerului Finanțelor comunicat prin Adresa nr. 742.133 din 1.11.2021,

președintele Agenției Naționale de Administrare Fiscală emite următorul ordin:

Art. 1. — Se aprobă Procedura de acordare a eșalonării la plată, în formă simplificată, de către organul fiscal central, potrivit cap. IV¹ „Eșalonare la plată, în formă simplificată, pentru obligațiile fiscale administrate de organul fiscal central” din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, prevăzută în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Președintele Agenției Naționale de Administrare Fiscală,
Mirela Călugăreanu

București, 2 noiembrie 2021.
Nr. 1.767.

ANEXĂ

PROCEDURĂ

de acordare a eșalonării la plată, în formă simplificată, de către organul fiscal central

ARTICOLUL 1

Sfera de aplicare

(1) Prezenta procedură se aplică obligațiilor fiscale principale și accesorii restante, administrate de organul fiscal central, denumit în continuare *organ fiscal*, a căror vechime este de maximum 12 luni anterioare depunerii cererii și nestinse până la data eliberării certificatului de atestare fiscală, pentru care debitorii pot depune cereri de eșalonare la plată.

(2) Prin *obligații fiscale administrate de organul fiscal* se înțelege:

a) obligațiile fiscale principale reprezentând impozite, taxe, contribuții și alte sume datorate bugetului general consolidat, precum și obligațiile fiscale accesorii;

b) amenzile de orice fel administrate de organul fiscal;

c) creanțele bugetare stabilite de alte organe și transmise spre recuperare organelor fiscale, potrivit legii, inclusiv creanțele bugetare rezultate din raporturi juridice contractuale stabilite prin hotărâri judecătorești sau alte înscrisuri care, potrivit legii, constituie titluri executorii;

d) creanțe rezultate din săvârșirea unor infracțiuni, respectiv prejudicii, cheltuieli judiciare și amenzi judiciare/penale.

(3) Nu se încadrează în categoria creanțelor prevăzute la alin. (2) lit. d) și nu se acordă eșalonări la plată pentru sumele care fac obiectul unei confiscări, precum și cele reprezentând echivalentul în bani al unor bunuri care au fost considerate a constitui produs direct sau indirect al unei infracțiuni.

(4) Obligațiile fiscale prevăzute la alin. (2) a căror vechime se împlinște în perioada menționată la alin. (1) și vizează inclusiv perioade fiscale anterioare sunt stabilite prin următoarele documente/acte administrative depuse/comunicate până la data eliberării certificatului de atestare fiscală:

a) declarații fiscale, inclusiv cele depuse cu întârziere;

b) decizii de impunere;

c) declarații rectificative;

d) decizii referitoare la obligațiile fiscale accesorii;

e) titluri executorii transmise spre recuperare organelor fiscale, potrivit legii;

f) orice alte acte prin care se stabilesc impozite, taxe, contribuții sociale și alte sume datorate bugetului general consolidat.

(5) Odată cu emiterea certificatului de atestare fiscală, organul fiscal comunică debitorului decizia referitoare la obligațiile fiscale accesorii, în vederea includerii acestora în decizia de eșalonare la plată a obligațiilor fiscale.

(6) Eșalonarea la plată se acordă de către organul fiscal, pe o perioadă de cel mult 12 luni, prin emiterea deciziei de eșalonare la plată a obligațiilor fiscale, la care se anexează graficul de plată care cuprinde rate lunare, în funcție de numărul de luni de eșalonare la plată aprobat. Perioada de eșalonare la plată acordată nu poate fi mai mare decât perioada de eșalonare la plată solicitată de debitor.

(7) Debitorii care au depus notificări potrivit cap. I din Ordonanța Guvernului nr. 6/2019 privind instituirea unor facilități fiscale, aprobată prin Legea nr. 216/2021, sau cap. II din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 69/2020 pentru modificarea și completarea Legii nr. 227/2015 privind Codul fiscal, precum și pentru instituirea unor măsuri fiscale, cu modificările ulterioare, prin depunerea cererii prevăzute la alin. (1) renunță la intenția de a beneficia de restructurarea obligațiilor bugetare/anularea la plată a obligațiilor accesorii. În această situație se aplică în mod corespunzător, după caz, prevederile art. 4 alin. (13) din Procedura de aplicare a măsurilor de restructurare a obligațiilor bugetare restante, aprobată prin Ordinul ministrului finanțelor publice nr. 2.810/2019, cu modificările și completările ulterioare, sau prevederile art. 5 alin. (1) din Procedura de anulare a obligațiilor de plată accesorii, aprobată prin Ordinul ministrului finanțelor publice nr. 2.100/2020, cu completările ulterioare.

(8) În cazul debitorilor care se află în perioada de observație sau în reorganizare judiciară, după caz, pentru obligațiile fiscale principale prevăzute la alin. (1), ale căror scadențe sunt ulterioare deschiderii procedurii insolvenței, se calculează obligații fiscale accesorii în conformitate cu prevederile Legii nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, denumită în continuare *Cod de procedură fiscală*, și ale programului de plăți, după caz.

(9) În sensul prezentei proceduri, vechimea obligațiilor fiscale prevăzute la alin. (1) este cea stabilită la art. 165 alin. (3) din Codul de procedură fiscală.

ARTICOLUL 2

Dispoziții privind cererea de acordare a eșalonării la plată

(1) Eșalonările la plată ale obligațiilor fiscale se solicită de către debitor în baza unei cereri, al cărei model este prevăzut în anexa nr. 1, depusă la organul fiscal. Modalitățile de depunere sunt următoarele:

- a) la registratura organului fiscal;
- b) prin poștă, cu confirmare de primire;
- c) prin intermediul serviciului „Spațiu privat virtual”.

(2) Pentru debitorii care au înființate sedii secundare înregistrate fiscal, potrivit legii, cererea de acordare a eșalonărilor la plată se depune de către debitor, atât pentru obligațiile fiscale datorate de acesta, cât și pentru cele ale sediilor sale secundare. Cererea se depune la organul fiscal competent pentru administrarea obligațiilor fiscale ale debitorului și se analizează raportat la totalul obligațiilor debitorului și ale sediilor sale secundare.

(3) Pentru persoanele fizice care desfășoară activități economice în mod independent sau exercită profesii libere, potrivit legii, cererea de acordare a eșalonărilor la plată se depune de către debitor, persoană fizică, separat pentru obligațiile fiscale ale persoanei fizice și separat pentru obligațiile fiscale ale persoanei/persoanelor fizice, după caz, care

desfășoară activități economice în mod independent sau exercită profesii libere. Cererea/Cererile se depune/depun la organul fiscal competent prevăzut la titlul III capitolul I din Codul de procedură fiscală și se analizează separat, nefiind condiționată depunerea uneia de a celeilalte.

(4) În cazul în care debitorul optează pentru plata diferențiată a ratelor de eșalonare, acesta menționează în cerere propunerea de grafic, care va cuprinde, pentru fiecare rată, procentul care poate fi achitat din obligațiile fiscale principale și accesorii, respectiv:

a) cel puțin 5% din cuantumul obligațiilor fiscale ce pot fi eșalonate la plată, pentru jumătate din perioada de eșalonare solicitată;

b) diferența de procent se împarte în mod egal pentru fiecare rată de eșalonare, pentru următoarele luni rămase din propunerea de grafic.

(5) În situația în care perioada de eșalonare la plată solicitată cuprinde un număr impar de luni de eșalonare, numărul de luni rezultat din aplicarea prevederilor alin. (4) lit. a) se rotunjește în plus.

ARTICOLUL 3

Organul fiscal competent pentru soluționarea cererilor de acordare a eșalonării la plată

(1) Competența pentru soluționarea cererilor de acordare a eșalonărilor la plată revine organului fiscal competent, prevăzut la titlul III capitolul I din Codul de procedură fiscală.

(2) Debitorii fără domiciliu fiscal în România pot beneficia de înlesniri la plată numai dacă desemnează un împuternicit, potrivit art. 18 din Codul de procedură fiscală.

(3) În cazul în care debitorul retrage cererea de acordare a eșalonării la plată până la emiterea deciziei de eșalonare la plată sau a deciziei de respingere, organul fiscal comunică debitorului decizia prin care se ia act de retragerea cererii de acordare a eșalonărilor la plată a obligațiilor fiscale, al cărei model este prevăzut în anexa nr. 2.

(4) Prevederile alin. (3) se aplică și în cazul cererilor depuse potrivit art. 209⁵ sau art. 209¹⁰, după caz, din Codul de procedură fiscală.

(5) Pentru debitorii prevăzuți la art. 204 din Codul de procedură fiscală, precum și pentru cei care au transmis spre recuperare creanțe bugetare înscrise în titluri executorii emise de alte organe, organul fiscal înștiințează autoritatea competentă sau organul emitent al titlului executoriu, după caz, cu excepția instanțelor judecătorești, despre depunerea unei cereri de acordare sau de retragere, precum și despre emiterea unei decizii în soluționarea acestora, printr-o adresă la care anexează aceste documente. Aceste documente se transmit în termen de cel mult 5 zile lucrătoare de la data depunerii cererii sau emiterii deciziei, după caz.

ARTICOLUL 4

Eliberarea certificatului de atestare fiscală

(1) După primirea cererii prevăzute la art. 2, în termen de cel mult 5 zile lucrătoare de la data înregistrării acesteia, organul fiscal emite, concomitent, următoarele documente:

a) deciziile referitoare la obligațiile fiscale accesorii reprezentând dobânzi și penalități de întârziere/penalitate de nedeclarare;

b) certificatul de atestare fiscală, conform modelelor prevăzute în anexele nr. 3 și 4, după caz;

c) referatul de verificare a condițiilor de acordare/modificare/ menținere a eșalonării la plată, conform modelului prevăzut în anexa nr. 5;

d) decizia de eșalonare la plată a obligațiilor fiscale sau decizia de respingere, după caz, conform modelelor prevăzute în anexele nr. 6 și 7;

e) decizia de amânare la plată a penalităților de nedeclarare, după caz, conform modelului prevăzut în anexa nr. 8.

(2) Prin întocmirea referatului prevăzut la alin. (1) lit. c), organul fiscal verifică:

a) dacă sunt îndeplinite condițiile prevăzute la art. 209¹ alin. (6)—(9) din Codul de procedură fiscală;

b) dacă există sume de rambursat/de restituit/de plată de la buget. În situația în care a/au fost emisă/emise decizia/deciziile de rambursare/de restituire și/sau acte de individualizare a obligațiilor de plată de la buget, organul fiscal efectuează compensarea potrivit art. 167 din Codul de procedură fiscală.

(3) În cazul debitorilor care au înființate sedii secundare înregistrate fiscal, potrivit legii, în certificatul de atestare fiscală eliberat de către organul fiscal competent în administrarea debitorului se înscriu obligațiile fiscale ale debitorului, obligațiile fiscale ale fiecăruia dintre sediile sale secundare, precum și totalul obligațiilor.

ARTICOLUL 5

Conținutul certificatului de atestare fiscală

(1) Prin derogare de la prevederile art. 158 alin. (2) din Codul de procedură fiscală, certificatul de atestare fiscală cuprinde obligațiile fiscale existente în sold la data eliberării acestuia.

(2) Certificatul de atestare fiscală cuprinde 3 secțiuni:

a) secțiunea A „Obligații fiscale existente în evidența organului fiscal”;

b) secțiunea B „Obligații fiscale care nu pot face obiectul eșalonărilor la plată”;

c) secțiunea C „Obligații fiscale nete ce pot face obiectul eșalonărilor la plată”.

(3) La secțiunea A din certificatul de atestare fiscală se înscriu:

a) obligațiile fiscale principale individualizate pe fiecare tip de impozit, taxă, contribuție și alte sume datorate bugetului general consolidat. În cazul debitorilor care au înființate sedii secundare înregistrate fiscal, potrivit legii, se înscriu obligațiile fiscale principale ale debitorului, precum și obligațiile fiscale ale fiecăruia dintre sediile sale secundare;

b) obligațiile fiscale accesorii defalcate pe tipuri de impozite, taxe, contribuții și alte sume datorate bugetului general consolidat și, în cadrul acestora, pe majorări de întârziere/dobânzi/penalități de întârziere/penalități de nedeclarare. În cazul debitorilor care au înființate sedii secundare înregistrate fiscal, potrivit legii, se înscriu obligațiile fiscale accesorii ale debitorului, precum și obligațiile fiscale ale fiecăruia dintre sediile sale secundare;

c) sumele reprezentând amenzi de orice fel administrate de organul fiscal;

d) sumele reprezentând creanțe bugetare stabilite de alte organe și transmise spre recuperare organelor fiscale competente, potrivit legii, inclusiv creanțele bugetare rezultate din raporturi juridice contractuale stabilite prin hotărâri judecătorești sau alte înscrisuri care, potrivit legii, constituie titluri executorii.

(4) La secțiunea B din certificatul de atestare fiscală se înscriu obligațiile fiscale/bugetare prevăzute la art. 209¹ alin. (6), (7), alin. (8) lit. d) și e) din Codul de procedură fiscală, precum și următoarele obligații:

a) obligații fiscale existente în sold la data eliberării certificatului, cu excepția celor care au făcut obiectul eșalonării a cărei valabilitate a fost pierdută, în cazul menținerii valabilității înlesnirii la plată pentru aplicarea art. 209¹⁰ din Codul de procedură fiscală;

b) obligații fiscale existente în sold la data eliberării certificatului, de a căror plată depinde menținerea valabilității înlesnirii la plată, cu excepția celor prevăzute la art. 209⁵ alin. (1) și (10) sau art. 209¹³ alin. (3) lit. a) din Codul de procedură fiscală, precum și a ratelor neachitate, în cazul modificării deciziei de eșalonare la plată pentru aplicarea art. 209⁵ sau art. 209¹³ alin. (4) din Codul de procedură fiscală, pentru sumele pentru care nu se acordă înlesniri, precum și în cazul fuziunii;

c) sumele care fac obiectul unei confiscări, precum și cele reprezentând echivalentul în bani al unor bunuri care au fost considerate a constitui produs direct sau indirect al unei infrațiuni.

(5) La secțiunea C din certificatul de atestare fiscală este înscrisă diferența dintre obligațiile fiscale cuprinse la secțiunea A și cele cuprinse la secțiunea B, respectiv obligațiile fiscale nete ce pot face obiectul eșalonărilor la plată sau sume rămase nestinse care au făcut obiectul eșalonării la plată a cărei valabilitate a fost pierdută, în cazul menținerii valabilității eșalonării la plată. Acestea se individualizează pe fiecare tip de impozit, taxă, contribuție și alte sume datorate bugetului general consolidat, inclusiv obligațiile fiscale accesorii. Pentru debitorii care au înființate sedii secundare înregistrate fiscal potrivit legii se înscriu obligațiile fiscale nete ale debitorului, precum și obligațiile fiscale ale fiecăruia dintre sediile sale secundare.

(6) Nu se înscriu în certificatul de atestare fiscală:

a) sumele reprezentând obligații fiscale stabilite prin acte administrative fiscale a căror executare este suspendată în condițiile art. 14 și 15 din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, cu modificările și completările ulterioare;

b) sumele reprezentând amenzi contravenționale pentru care s-au formulat plângeri în condițiile Ordonanței Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările și completările ulterioare.

ARTICOLUL 6

Procedura de soluționare a cererii de acordare a eșalonării la plată

(1) În situația în care sunt îndeplinite condițiile prevăzute la art. 209¹ alin. (6)—(9) din Codul de procedură fiscală, organul fiscal emite decizia de eșalonare la plată a obligațiilor fiscale, la care se anexează graficul de eșalonare, precum și, după caz, decizia de amânare la plată a penalităților de nedeclarare. În cazul debitorilor care au înființate sedii secundare înregistrate fiscal, potrivit legii, decizia de eșalonare la plată a obligațiilor fiscale cuprinde în anexă graficele de eșalonare, separat pentru debitor și separat pentru fiecare dintre sediile sale secundare, iar decizia de amânare la plată a penalităților de nedeclarare se emite separat pentru debitor și separat pentru fiecare dintre sediile sale secundare. Pentru persoanele fizice care desfășoară activități economice în mod independent sau exercită profesii libere, potrivit legii, organul fiscal competent emite deciziile de eșalonare la plată a obligațiilor fiscale, precum și deciziile de amânare la plată a penalităților de nedeclarare, separat pentru persoana fizică și separat pentru persoana/persoanele fizică(e), după caz, care desfășoară activități economice în mod independent sau exercită profesii libere.

(2) Graficul de eșalonare cuprinde rate de eșalonare, reprezentând obligații fiscale principale și/sau obligații fiscale

accesorii eşalonate la plată, inclusiv dobânzile datorate pe perioada eşalonării la plată, după caz. Cuantumul obligațiilor fiscale eşalonate la plată se împarte în mod egal pentru fiecare rată de eşalonare.

(3) Prin excepție de la alin. (2), pentru debitorul care propune prin cererea de acordare a eşalonării la plată un grafic, ratele de eşalonare la plată trebuie să fie în primele 6 luni de cel puțin 5% din cuantumul obligațiilor fiscale eşalonate la plată, la care se adaugă dobânda pe perioada eşalonării la plată calculată de organul fiscal, iar în următoarele luni debitorul trebuie să achite restul obligațiilor fiscale, proporțional cu lunile pentru care a fost acordată eşalonarea la plată.

(4) Termenul de plată a ratelor de eşalonare este data de 15 a fiecărei luni. Prima rată din graficul de eşalonare la plată are termenul de plată data de 15 a lunii următoare emiterii deciziei de eşalonare la plată a obligațiilor fiscale.

(5) Pentru debitorii care au înființate sedii secundare înregistrate fiscal, plătitor al ratelor de eşalonare este debitorul, cu excepția impozitului pe venitul din salarii, pentru care plătitor de impozit este sediul secundar, obligat, potrivit legii, să se înregistreze fiscal ca plătitor de salarii și venituri asimilate salariilor.

(6) Pentru obligațiile fiscale eşalonate la plată, cu excepția celor prevăzute la art. 173 alin. (2) din Codul de procedură fiscală, penalitatea de întârziere prevăzută la art. 176 din Codul de procedură fiscală se calculează până la data emiterii deciziei de eşalonare la plată a obligațiilor fiscale.

(7) În situația în care nu sunt îndeplinite condițiile prevăzute la art. 209¹ alin. (6)—(9) din Codul de procedură fiscală, organul fiscal emite decizia de respingere a cererii. În cazul debitorilor care au înființate sedii secundare înregistrate fiscal, potrivit legii, decizia de respingere a cererii se emite atât pentru debitor, cât și pentru sediile sale secundare, cu precizarea condiției care nu a fost respectată, indiferent dacă aceasta privește debitorul sau unul dintre sediile sale secundare. Pentru persoanele fizice care desfășoară activități economice în mod independent sau exercită profesii libere, potrivit legii, organul fiscal competent emite decizia de respingere a cererii, separat pentru persoana fizică și separat pentru persoana/persoanele fizică(e), după caz, care desfășoară activități economice în mod independent sau exercită profesii libere, verificându-se distinct, în mod corespunzător, pentru fiecare dintre acestea, condițiile prevăzute la art. 209¹ alin. (6)—(9) din Codul de procedură fiscală.

(8) Decizia prevăzută la alin. (7) se emite și în următoarele situații:

a) cererea de acordare a eşalonării la plată nu prezintă nicio modificare față de condițiile de acordare a înlesnirilor la plată prevăzute într-o cerere anterioară, care a fost respinsă;

b) în cazul stingerii în totalitate, până la data emiterii deciziei de eşalonare la plată, a obligațiilor fiscale care au făcut obiectul cererii de acordare a eşalonării la plată.

(9) Înaintea emiterii deciziei de respingere a cererii, organul fiscal efectuează audierea debitorului potrivit art. 9 din Codul de procedură fiscală. În acest caz, organul fiscal va întocmi un proces-verbal de audiere.

(10) Documentele prevăzute la art. 4 alin. (1), cu excepția celui prevăzut la lit. c), se eliberează în două exemplare, dintre care câte un exemplar se comunică debitorului, iar câte un exemplar se arhivează de organul fiscal la dosarul fiscal. În cazul debitorilor care au înființate sedii secundare înregistrate fiscal, potrivit legii, aceste documente se comunică debitorului care le-a înființat.

ARTICOLUL 7

Procedura de îndreptare a erorilor din decizia de eşalonare la plată a obligațiilor fiscale și, după caz, din decizia de amânare la plată a penalităților de nedeclarare

(1) Organul fiscal care emite decizia de eşalonare la plată și, după caz, decizia de amânare la plată a penalităților de nedeclarare poate îndrepta erorile din conținutul acestora, din oficiu sau la cererea debitorului, prin decizie emisă în acest sens, care produce efecte față de debitor de la data comunicării acesteia, potrivit legii.

(2) În cazul în care există diferențe între obligațiile fiscale pentru care a fost acordată eşalonare la plată/amânare la plată și cele existente în evidența contabilă a debitorului, organul fiscal clarifică situația fiscală a acestuia, sens în care întocmește în două exemplare procesul-verbal de punere de acord, conform modelului prevăzut în anexa nr. 9.

(3) În situația debitorilor care au înființate sedii secundare înregistrate fiscal, potrivit legii, în procesul-verbal de punere de acord se înscriu obligațiile fiscale ale debitorului, precum și obligațiile fiscale ale fiecăruia dintre sediile sale secundare, ce fac obiectul eşalonărilor la plată.

(4) Pentru îndreptarea erorilor din decizia de eşalonare la plată și, după caz, din decizia de amânare la plată a penalităților de nedeclarare, organul fiscal emite, concomitent, următoarele documente:

a) procesul-verbal de punere de acord, după caz;

b) certificatul de atestare fiscală;

c) decizia de modificare a deciziei de eşalonare la plată a obligațiilor fiscale și, după caz, decizia de modificare a deciziei de amânare la plată a penalităților de nedeclarare, conform modelelor prevăzute în anexele nr. 10 și 11.

(5) Documentele prevăzute la alin. (4) se eliberează în două exemplare, dintre care câte un exemplar se comunică debitorului, iar câte un exemplar se arhivează de organul fiscal la dosarul fiscal. În cazul debitorilor care au înființate sedii secundare înregistrate fiscal, potrivit legii, aceste documente se comunică debitorului care le-a înființat.

ARTICOLUL 8

Condiții de menținere a valabilității eşalonărilor la plată

(1) Eşalonarea la plată acordată își menține valabilitatea în cazul respectării condițiilor prevăzute la art. 209⁴, art. 209⁵ alin. (7) și art. 209¹⁰ alin. (2) din Codul de procedură fiscală.

(2) După comunicarea deciziei de eşalonare la plată a obligațiilor fiscale, pentru obligațiile prevăzute la art. 209⁴ alin. (1) lit. f) din Codul de procedură fiscală, organul fiscal comunică, în toate cazurile, somația, potrivit legii, în scopul urmăririi îndeplinirii condiției de menținere a valabilității eşalonărilor la plată.

ARTICOLUL 9

Prevederi privind comunicarea și încasarea penalităților

(1) Penalitatea prevăzută la art. 209⁸ alin. (1) și art. 209⁹ alin. (3) din Codul de procedură fiscală se comunică debitorului prin decizia referitoare la obligațiile de plată accesorii reprezentând penalități, conform modelului prevăzut în anexa nr. 12.

(2) Penalitatea se face venit la bugetul de stat și se virează în contul 20A.35.00.07 „Penalități datorate în cazul eşalonărilor la plată”, deschis la unitatea de trezorerie a organului fiscal competent, pe codul de identificare fiscală al debitorilor/sediilor secundare.

ARTICOLUL 10

Regimul executării silită pe perioada eşalonării la plată a obligațiilor fiscale

Pe perioada eşalonării la plată, pentru obligațiile prevăzute la art. 8 alin. (2), organul fiscal competent nu continuă procedura de executare silită după emiterea somației.

ARTICOLUL 11

Finalizarea eşalonării la plată a obligațiilor fiscale

(1) În situația în care sumele eşalonate la plată au fost stinse în totalitate și au fost respectate condițiile prevăzute la art. 209⁴ alin. (1), art. 209⁵ alin. (7) și la art. 209¹⁰ alin. (2) din Codul de procedură fiscală, organul fiscal emite, în două exemplare, decizia de finalizare a eşalonării la plată a obligațiilor fiscale, conform modelului prevăzut în anexa nr. 13. Un exemplar al acestei decizii se comunică debitorului, iar un exemplar se arhivează de organul fiscal la dosarul fiscal. În situația debitorilor care au înființate sedii secundare înregistrate fiscal, potrivit legii, decizia de finalizare a eşalonării la plată a obligațiilor fiscale se comunică debitorului care le-a înființat. În cazul persoanelor fizice care desfășoară activități economice în mod independent sau exercită profesii libere, potrivit legii, deciziile de finalizare a eşalonării la plată se emit separat pentru persoana fizică și separat pentru persoana/persoanele fizică(e), după caz, care desfășoară activități economice în mod independent sau exercită profesii libere.

(2) După finalizarea eşalonării la plată a obligațiilor fiscale, penalitatea de nedeclarare amânată la plată se reduce cu 75%. În acest caz, organul fiscal emite în două exemplare decizia de reducere a penalităților de nedeclarare, conform modelului prevăzut în anexa nr. 14. Un exemplar al acestei decizii se comunică debitorului, iar un exemplar se arhivează de organul fiscal competent la dosarul fiscal. În situația debitorilor care au înființate sedii secundare înregistrate fiscal, potrivit legii, decizia de reducere a penalităților de nedeclarare se comunică debitorului care le-a înființat.

(3) Diferența de penalități de nedeclarare în cotă de 25% se achită în termenul de plată prevăzut la art. 156 alin. (1) din Codul de procedură fiscală, în funcție de data comunicării deciziei prevăzute la alin. (2).

(4) Penalitatea de nedeclarare care nu a fost instituită și comunicată debitorului pe perioada eşalonării la plată se instituie și se comunică după finalizarea acesteia sau, după caz, la data pierderii valabilității eşalonării la plată, prin emiterea deciziei referitoare la obligațiile fiscale accesorii reprezentând penalități de nedeclarare.

(5) Pentru reducerea cu 75% a penalităților de nedeclarare comunicate potrivit alin. (4), organul fiscal aplică, din oficiu, prevederile art. 181 alin. (2) din Codul de procedură fiscală.

ARTICOLUL 12

Pierderea valabilității eşalonării la plată

(1) În cazul în care se constată neîndeplinirea uneia dintre condițiile prevăzute la art. 209⁴ alin. (1), art. 209⁵ alin. (7) și la art. 209¹⁰ alin. (2) din Codul de procedură fiscală, organul fiscal va emite, în termen de cel mult 30 de zile de la data nerespectării condiției, în două exemplare, decizia de constatare a pierderii valabilității eşalonării la plată a obligațiilor fiscale, precum și, după caz, decizia de pierdere a valabilității amânării la plată a penalităților de nedeclarare, conform modelelor prevăzute în anexele nr. 15 și 16. Un exemplar al acestor decizii se comunică debitorului, iar un exemplar se arhivează de organul fiscal la dosarul fiscal.

(2) În situația debitorilor care au înființate sedii secundare înregistrate fiscal, potrivit legii, eşalonarea la plată își pierde valabilitatea la data la care nu sunt respectate, în mod corespunzător, dispozițiile art. 209⁴ alin. (1), art. 209⁵ alin. (7) și art. 209¹⁰ alin. (2) din Codul de procedură fiscală, indiferent de faptul că titularul obligației este debitorul sau unul dintre sediile sale secundare. Prevederile art. 6 alin. (1) se aplică în mod corespunzător.

(3) În cazul persoanelor fizice care desfășoară activități economice în mod independent sau exercită profesii libere, potrivit legii, eşalonarea la plată își pierde valabilitatea la data la care nu sunt respectate, în mod corespunzător, dispozițiile art. 209⁴ alin. (1), art. 209⁵ alin. (7) și art. 209¹⁰ alin. (2) din Codul de procedură fiscală, iar organul fiscal competent emite deciziile de constatare a pierderii valabilității eşalonării la plată a obligațiilor fiscale, precum și, după caz, deciziile de pierdere a valabilității amânării la plată a penalităților de nedeclarare, separat pentru persoana fizică și separat pentru persoana/persoanele fizică(e), după caz, care desfășoară activități economice în mod independent sau exercită profesii libere, caz în care verificarea condițiilor de menținere a valabilității eşalonării la plată se efectuează distinct pentru fiecare dintre acestea.

(4) Pentru debitorii care se încadrează în prevederile art. 204 din Codul de procedură fiscală, în scopul stabilirii termenului în funcție de care se menține autorizația, acordul ori alt act administrativ similar, vechimea sumelor reprezentând obligații fiscale principale și accesorii rămase nestinse din eşalonarea și/sau amânarea la plată a căror valabilitate a fost pierdută este data comunicării deciziilor prevăzute la alin. (1).

ARTICOLUL 13

Menținerea valabilității eşalonării la plată la cererea debitorului

(1) Pentru menținerea unei eşalonări a cărei valabilitate a fost pierdută, debitorul depune o cerere la organul fiscal, prin modalitățile prevăzute la art. 2 alin. (1). Prevederile art. 2 alin. (3) se aplică în mod corespunzător.

(2) În vederea soluționării cererii prevăzute la alin. (1), organul fiscal eliberează, în termen de cel mult 5 zile lucrătoare de la data depunerii cererii, concomitent, următoarele documente:

a) deciziile referitoare la obligațiile fiscale accesorii reprezentând dobânzi și penalități de întârziere/penalitate de nedeclarare;

b) certificatul de atestare fiscală;

c) referatul de verificare a condițiilor de acordare/modificare/ menținere a eşalonării la plată, caz în care verifică condițiile de menținere a valabilității eşalonării la plată de la secțiunea A lit. b)—d), f)—h) și k);

d) decizia de menținere a valabilității eşalonării la plată, împreună cu un nou grafic de eşalonare la plată, conform modelului prevăzut în anexa nr. 17, cu păstrarea perioadei de eşalonare rămase din eşalonarea aprobată inițial, sau decizia de respingere, după caz. Prin *păstrarea perioadei de eşalonare* se înțelege numărul de luni rămas din eşalonarea aprobată inițial, fără a se lua în considerare numărul de luni aferent perioadei în care aceasta și-a pierdut valabilitatea;

e) decizia de menținere a valabilității amânării la plată a penalităților de nedeclarare, după caz, conform modelului prevăzut în anexa nr. 18.

(3) Odată cu decizia de menținere a eşalonării la plată, organul fiscal competent anulează penalitățile stabilite prin decizia referitoare la obligațiile de plată accesorii reprezentând penalități, emisă în condițiile art. 9 alin. (1).

(4) Documentele prevăzute la alin. (2), cu excepția celui prevăzut la lit. c), se eliberează în două exemplare, dintre care câte un exemplar se comunică debitorului, iar câte un exemplar se arhivează de organul fiscal la dosarul fiscal. În cazul debitorilor care au înființate sedii secundare înregistrate fiscal, potrivit legii, aceste documente se comunică debitorului care le-a înființat.

ARTICOLUL 14

Modificarea deciziei de eşalonare la plată a obligațiilor fiscale/deciziei de amânare la plată a penalităților de nedeclarare

(1) În situația în care ulterior emiterii deciziei de eşalonare la plată a obligațiilor fiscale și/sau a deciziei de amânare la plată a penalităților de nedeclarare, după caz, se sting anticipat mai mult de 3 rate din graficul de eşalonare la plată, potrivit prevederilor art. 207 alin. (5) din Codul de procedură fiscală, organul fiscal emite, din oficiu, o decizie de modificare a deciziei de eşalonare la plată a obligațiilor fiscale.

(2) Pentru cererile depuse în condițiile art. 209⁵ alin. (3) din Codul de procedură fiscală se aplică în mod corespunzător prevederile art. 2 alin. (4), iar pentru soluționarea acestora organul fiscal eliberează, în termen de cel mult 5 zile lucrătoare de la data depunerii cererii, concomitent, următoarele documente:

a) deciziile referitoare la obligațiile fiscale accesorii reprezentând dobânzi și penalități de întârziere/penalitate de nedeclarare;

b) certificatul de atestare fiscală;

c) referatul de verificare a condițiilor de acordare/modificare/menținere a eşalonării la plată, caz în care verifică condițiile de menținere a valabilității eşalonării la plată de la secțiunea A lit. a)–d), f)–j);

d) decizia de modificare a deciziei de eşalonare la plată a obligațiilor fiscale și, după caz, decizia de modificare a deciziei de amânare la plată a penalităților de nedeclarare sau decizia de respingere, după caz, aplicându-se în mod corespunzător prevederile art. 6 alin. (1) și (7).

(3) Organul fiscal emite și comunică decizia de modificare a deciziei de eşalonare la plată a obligațiilor fiscale împreună cu un nou grafic de eşalonare la plată, care face parte integrantă din aceasta, cu păstrarea perioadei de eşalonare rămase din eşalonarea aprobată inițial sau modificarea acesteia, după caz. Prin *modificarea perioadei de eşalonare* se înțelege că organul fiscal poate aproba, la cererea debitorului, eşalonarea pe o perioadă de cel mult 12 luni de la data emiterii deciziei de modificare a deciziei de eşalonare la plată.

(4) Documentele prevăzute la alin. (2), cu excepția celui prevăzut la lit. c), se eliberează în două exemplare, dintre care câte un exemplar se comunică debitorului, iar câte un exemplar se arhivează de organul fiscal la dosarul fiscal. În cazul debitorilor care au înființate sedii secundare înregistrate fiscal, potrivit legii, aceste documente se comunică debitorului care le-a înființat.

ARTICOLUL 15

Reguli speciale privind fuziunea debitorilor

(1) În situația în care pe perioada de valabilitate a eşalonării la plată debitorul fuzionează prin absorbție cu unul sau mai mulți debitori, după caz, care beneficiază/nu beneficiază de eşalonare la plată, acesta este obligat să prezinte organului fiscal proiectul de fuziune în momentul în care acesta își produce efectele potrivit legii și actele justificative ale fuziunii.

(2) În termen de 5 zile lucrătoare de la data depunerii documentelor prevăzute la alin. (1), organul fiscal înștiințează debitorul cu privire la sumele care trebuie achitate, reprezentând obligații fiscale preluate de la debitorii care fuzionează și nu beneficiază de eşalonare la plată. Modelul înștiințării de plată este prevăzut în anexa nr. 19.

(3) Pentru menținerea valabilității eşalonării la plată acordate debitorului, sumele prevăzute la alin. (2) trebuie achitate în termen de 30 de zile de la data comunicării înștiințării de plată. În caz contrar, organul fiscal emite decizie de pierdere a valabilității eşalonării la plată a obligațiilor fiscale, precum și decizie de pierdere a valabilității amânării la plată a penalităților de nedeclarare, după caz.

(4) La cererea debitorului depusă la organul fiscal până la împlinirea termenului prevăzut la alin. (3), obligațiile fiscale cuprinse în înștiințarea la plată pot face obiectul modificării deciziei de eşalonare la plată a obligațiilor fiscale și deciziei de amânare la plată a penalităților de nedeclarare, după caz. Prevederile art. 14 se aplică în mod corespunzător.

(5) În cazul în care debitorul rezultat în urma unei fuziuni nu depune documentele prevăzute la alin. (1), însă organul fiscal constată din oficiu operațiunea de fuziune, în termen de 5 zile lucrătoare de la data constatării, acesta înștiințează debitorul cu privire la sumele care trebuie achitate, reprezentând obligații fiscale preluate de la debitorii care fuzionează și nu beneficiază de eşalonare la plată. Prevederile alin. (3) și (4) se aplică în mod corespunzător.

(6) În cazul în care debitorul nu beneficiază de eşalonare la plată, însă unul sau mai mulți debitori cu care fuzionează are/au eşalonare la plată în derulare, organul fiscal emite, pe numele debitorului rezultat din fuziune, pe baza documentelor prevăzute la alin. (1) depuse de debitor sau din oficiu, în termen de 5 zile lucrătoare de la data depunerii documentelor sau de la data constatării operațiunii de fuziune, următoarele acte:

a) o nouă decizie de eşalonare la plată a obligațiilor fiscale și, după caz, o nouă decizie de amânare la plată a penalităților de nedeclarare, pentru obligațiile fiscale rămase nestinse din eşalonările la plată aflate în derulare, cu păstrarea perioadei de eşalonare cea mai mare rămase din eşalonarea aprobată inițial;

b) înștiințare pentru sumele care trebuie achitate, reprezentând obligații fiscale datorate de debitorii care fuzionează și nu beneficiază de eşalonare la plată. Acestea trebuie achitate în termen de 30 de zile de la data comunicării înștiințării de plată și reprezintă condiție de menținere a valabilității eşalonării la plată acordate potrivit lit. a).

(7) La data emiterii documentelor prevăzute la alin. (6) organul fiscal desființează actele similare emise pe numele debitorului beneficiar al eşalonării la plată și care și-a încetat existența, conform modelelor prevăzute în anexele nr. 20 și 21.

(8) Debitorul poate solicita includerea în eşalonare a obligațiilor fiscale cuprinse în înștiințarea de plată comunicată potrivit alin. (6) lit. b), până la împlinirea termenului de 30 de zile de la data comunicării acesteia.

(9) În situația în care pe perioada de valabilitate a eşalonării la plată debitorul fuzionează prin contopire cu unul sau mai mulți debitori care beneficiază/nu beneficiază de eşalonare la plată, organul fiscal emite o nouă decizie de eşalonare la plată a obligațiilor fiscale și o nouă decizie de amânare la plată a penalităților de nedeclarare, după caz, prevederile alin. (6) și (7) aplicându-se în mod corespunzător.

ARTICOLUL 16

Reguli speciale privind divizarea debitorilor

(1) În situația în care pe perioada de valabilitate a eșalonării la plată debitorul se divizează și repartizarea soldului obligațiilor fiscale se realizează către același debitor și una sau mai multe societăți, organul fiscal în administrarea obligațiilor fiscale datorate de debitor, la solicitarea acestuia și pe baza proiectului de divizare în momentul în care acesta își produce efectele potrivit legii și actelor justificative ale divizării, emite decizia de modificare a deciziei de eșalonare la plată a obligațiilor fiscale și, după caz, decizia de modificare a deciziei de amânare la plată a penalităților de nedeclarare și modifică graficul de eșalonare până la concurența sumelor rămase ca urmare a divizării în sarcina debitorului. Prevederile art. 14 se aplică în mod corespunzător.

(2) Pentru ceilalți debitori care, în urma repartizării soldului obligațiilor fiscale, preiau obligații fiscale eșalonate la plată, pe baza documentelor prevăzute la alin. (1) depuse de debitori sau din oficiu, organele fiscale emit, în termen de 5 zile lucrătoare de la data depunerii documentelor sau de la data constatării operațiunii de divizare, următoarele acte:

a) decizii de eșalonare la plată a obligațiilor fiscale și, după caz, decizii de amânare la plată a penalităților de nedeclarare, pentru obligațiile fiscale rămase nestinse din eșalonările la plată aflate în derulare, cu păstrarea perioadei de eșalonare rămase din eșalonarea aprobată inițial;

b) înștiințare pentru sumele care trebuie achitate, reprezentând obligații fiscale datorate de debitori care au preluat obligații fiscale eșalonate, dacă este cazul. Acestea trebuie achitate în termen de 30 de zile de la data comunicării înștiințării de plată și reprezintă condiție de menținere a valabilității eșalonării la plată.

(3) Debitorii prevăzuți la alin. (2) pot solicita includerea în eșalonare a obligațiilor fiscale cuprinse în înștiințarea de plată comunicată potrivit alin. (2) lit. b), până la împlinirea termenului de 30 de zile de la data comunicării acesteia.

(4) În situația în care pe perioada de valabilitate a eșalonării la plată debitorul se divizează și repartizarea soldului obligațiilor fiscale se realizează în totalitate către mai multe societăți nou-constituite, se aplică în mod corespunzător prevederile alin. (2) și (3). În acest caz, organul fiscal emite și comunică debitorului divizat decizie de desființare a deciziei de eșalonare la plată, precum și decizie de desființare a deciziei de amânare la plată a penalităților de nedeclarare, după caz.

ARTICOLUL 17

Reguli speciale privind punerea în aplicare a suspendării executării unui act administrativ-fiscal

(1) În situația în care pe perioada de valabilitate a eșalonării la plată debitorul obține o suspendare a executării actului administrativ-fiscal în care sunt individualizate creanțe fiscale ce fac obiectul eșalonării/amânării la plată, decizia de eșalonare la plată, respectiv decizia de amânare la plată a penalităților de nedeclarare, după caz, se modifică, la cererea debitorului.

(2) Dacă decizia de eșalonare la plată, respectiv decizia de amânare la plată a penalităților de nedeclarare, după caz, cuprinde doar obligații fiscale stabilite prin actul administrativ pentru care s-a dispus suspendarea, la cererea debitorului, organul fiscal emite decizie de desființare a deciziei de eșalonare la plată, precum și decizie de desființare a deciziei de amânare la plată a penalităților de nedeclarare, după caz.

(3) În situația prevăzută la alin. (2), dacă prin dispozitivul hotărârii judecătorești definitive instanța respinge acțiunea

debitorului, în sensul că menține dispozițiile actului administrativ-fiscal prevăzut la alin. (1), debitorul poate depune o nouă cerere de acordare a eșalonării la plată în condițiile cap. IV¹ din Codul de procedură fiscală.

(4) Dacă decizia de eșalonare la plată a obligațiilor fiscale, respectiv decizia de amânare la plată a penalităților de nedeclarare, după caz, cuprinde și alte obligații fiscale decât cele stabilite prin actul administrativ pentru care s-a dispus suspendarea, la cererea debitorului, organul fiscal emite:

a) înștiințare privind diminuarea sumelor eșalonate la plată, precum și înștiințare privind diminuarea sumelor amânate la plată, după caz, pentru sumele rămase nestinse din actul administrativ pentru care s-a dispus suspendarea, conform modelelor prevăzute în anexele nr. 22 și 23;

b) decizie de modificare a deciziei de eșalonare la plată, precum și decizie de modificare a deciziei de amânare la plată a penalităților de nedeclarare, după caz, pentru restul obligațiilor rămase de plată din decizia de eșalonare la plată și/sau din decizia de amânare la plată a penalităților de nedeclarare, după caz. În acest caz, graficul de eșalonare se întocmește pe numărul de luni rămase din eșalonarea la plată aprobată inițial.

(5) În situația în care pe perioada de valabilitate a eșalonării la plată, prin dispozitivul hotărârii judecătorești definitive, instanța respinge acțiunea debitorului, în sensul că menține dispozițiile actului administrativ-fiscal prevăzut la alin. (1), care a făcut obiectul diminuării potrivit alin. (4) lit. a), debitorul poate depune cerere de modificare a deciziei de eșalonare la plată potrivit art. 209⁵ din Codul de procedură fiscală.

(6) În situația în care instanța respinge acțiunea debitorului, în sensul că menține dispozițiile actului administrativ-fiscal prevăzut la alin. (1), care a făcut obiectul diminuării potrivit alin. (4) lit. a), după finalizarea eșalonării la plată acordate, debitorul poate depune o nouă cerere de acordare a eșalonărilor la plată în condițiile cap. IV¹ din Codul de procedură fiscală.

(7) În situația în care instanța admite acțiunea debitorului, sumele stinse în contul ratelor de eșalonare până la emiterea deciziilor prevăzute la alin. (2) și alin. (4) lit. b) se restituie, aplicându-se în mod corespunzător prevederile art. 168 din Codul de procedură fiscală.

(8) În situația hotărârilor judecătorești definitive prin care se dispune anularea actului administrativ-fiscal, fără ca executarea acestuia să fie suspendată în prealabil, prevederile alin. (2) sau (4) se aplică în mod corespunzător.

(9) Prevederile prezentului articol se aplică în mod corespunzător și în situația în care pe perioada de valabilitate a eșalonării se desființează sau se anulează, în tot sau în parte, actul administrativ-fiscal în care sunt individualizate creanțe fiscale ce fac obiectul eșalonării la plată.

ARTICOLUL 18

Contestarea deciziilor

Împotriva deciziilor emise în temeiul prezentei proceduri se poate formula contestație în condițiile titlului VIII din Codul de procedură fiscală.

ARTICOLUL 19

Evidența și monitorizarea eșalonărilor la plată

Organele fiscale organizează evidența eșalonărilor la plată și urmăresc modul de respectare a acestora.

ARTICOLUL 20

Dispoziții finale

Anexele nr. 1—23 fac parte integrantă din prezenta procedură.

ANEXA Nr. 1
la procedură**C E R E R E****de acordare a eşalonării la plată, în formă simplificată****A. Date de identificare ale debitorului**

Cod de identificare fiscală:

Denumirea/Numele și prenumele:

Domiciliu fiscal: județul/sectorul, localitatea, str.

nr., bl., sc., ap.

Telefon, fax, e-mail

Cod de identificare fiscală pentru sediile secundare:

.....

B. Datele de identificare a împuternicitului/reprezentantului legal/reprezentantului fiscal

Denumirea/Numele și prenumele:

Adresa:

Codul de identificare fiscală:

C. Obiectul cererii

În temeiul prevederilor capitolului IV¹ „Eșalonare la plată, în formă simplificată, pentru obligațiile fiscale administrate de organul fiscal central” din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, și ale Ordinului președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr. 1.767/2021 pentru aprobarea procedurii de acordare a eşalonării la plată, în formă simplificată, de către organul fiscal central, solicit¹):

	eșalonarea la plată a obligațiilor fiscale, pe o perioadă de luni ² , conform art. 209 ¹ din Legea nr. 207/2015, cu modificările și completările ulterioare
	menținerea valabilității eşalonării la plată și/sau a amânării la plată a penalităților de nedeclarare, conform art. 209 ¹⁰ din Legea nr. 207/2015, cu modificările și completările ulterioare
	modificarea deciziei de eşalonare la plată și/sau a deciziei de amânare la plată a penalităților de nedeclarare, cu acordarea eşalonării la plată pe o perioadă de luni ² , conform art. 209 ⁵ din Legea nr. 207/2015, cu modificările și completările ulterioare
	modificarea deciziei de eşalonare la plată și/sau a deciziei de amânare la plată a penalităților de nedeclarare, conform art. 209 ¹³ din Legea nr. 207/2015, cu modificările și completările ulterioare

D. Solicit plata diferențiată a ratelor, iar propunerea de grafic este următoarea:

Rata lunară	Procent aferent fiecărei rate lunare (principal și accesorii eşalonate) ³ (%)
R1	
R2	
R3	
...	
R12	
TOTAL	100%

Prin prezenta cerere renunț la notificarea depusă privind intenția de a beneficia de facilitățile fiscale prevăzute de cap. I din Ordonanța Guvernului nr. 6/2019 privind instituirea unor facilități fiscale, aprobată prin Legea nr. 216/2021, sau de cap. II din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 69/2020 pentru modificarea și completarea Legii nr. 227/2015 privind Codul fiscal, precum și pentru instituirea unor măsuri fiscale, cu modificările ulterioare.⁴)

Reprezentant legal/fiscal/împuternicit al debitorului:

Nume și prenume:

Calitatea:

Semnătura:

1) Se bifează una din situațiile descrise.

2) Se menționează numărul de luni pentru care se dorește eşalonarea la plată, care poate fi de până la 12 luni.

3) Procentul nu poate fi mai mic de 5% din cuantumul ratei de eşalonare la plată, reprezentând obligații fiscale principale și accesorii eşalonate.

4) Aceste precizări sunt valabile pentru debitorii care au depus notificări privind intenția de a beneficia de restructurarea obligațiilor bugetare/anularea la plată a obligațiilor accesorii depusă în temeiul cap. I din Ordonanța Guvernului nr. 6/2019 privind instituirea unor facilități fiscale, aprobată prin Legea nr. 216/2021, sau cap. II din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 69/2020 pentru modificarea și completarea Legii nr. 227/2015 privind Codul fiscal, precum și pentru instituirea unor măsuri fiscale, cu modificările ulterioare.

MINISTERUL FINANTELOR
 AGENȚIA NAȚIONALĂ DE ADMINISTRARE FISCALĂ
 Unitatea fiscală¹
 Serviciul/Biroul/Compartimentul
 Nr. /

DECIZIE
prin care se ia act de retragerea cererii²

Datele de identificare a contribuabilului
 Denumirea/Numele și prenumele:
 Adresa:
 Codul de identificare fiscală:

Datele de identificare a împuternicitului
 Denumirea/Numele și prenumele:
 Adresa:
 Codul de identificare fiscală:

În temeiul prevederilor capitolului IV¹ „Eșalonare la plată, în formă simplificată, pentru obligațiile fiscale administrate de organul fiscal central” din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, și ale Ordinului președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr. 1.767/2021 pentru aprobarea procedurii de acordare a eșalonării la plată, în formă simplificată, de către organul fiscal central,

având în vedere Cererea² nr. din data de, înregistrată la organul fiscal cu nr. din data de,
 precum și Cererea de retragere a Cererii dumneavoastră nr. din data de înregistrată la organul fiscal cu nr. din data de,
 am luat act de retragerea cererii dumneavoastră.

Conducătorul unității fiscale
 Numele și prenumele
 Semnătura și ștampila unității

¹ Se menționează denumirea organului fiscal emitent.

² Se menționează, după caz, tipul cererii: de acordare a eșalonării la plată a obligațiilor fiscale, de menținere a înlesnirilor la plată, de modificare a deciziilor de eșalonare/amânare la plată.

Document care conține date cu caracter personal protejate de prevederile Regulamentului (UE) 2016/679 al Parlamentului European și al Consiliului din 27 aprilie 2016 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal și privind libera circulație a acestor date și de abrogare a Directivei 95/46/CE (Regulamentul general privind protecția datelor).

MINISTERUL FINANTELOR
 AGENȚIA NAȚIONALĂ DE ADMINISTRARE FISCALĂ
 Unitatea fiscală¹
 Serviciul/Biroul/Compartimentul
 Nr. /

CERTIFICAT DE ATESTARE FISCALĂ

Ca urmare a Cererii nr. din data de², se certifică prin prezenta că:
 Denumirea/Numele și prenumele:
 Adresa:
 Înregistrat la registrul comerțului la nr.
 Codul de identificare fiscală:

A. Obligații fiscale existente în evidența organului fiscal central

Figurează în evidența fiscală cu următoarele obligații fiscale, precum și alte creanțe bugetare individualizate în titluri executorii emise potrivit legii și transmise spre recuperare organului fiscal, existente în sold la data eliberării prezentului certificat de atestare fiscală:

— lei —

Nr. crt.	Denumirea obligației fiscale	Obligația fiscală				
		Total, din care:	Obligație fiscală principală	Obligații fiscale accesorii		
				Majorări de întârziere/ Dobânzi	Penalități de întârziere	Penalități de nedeclarare
0	1	2 = 3 + 4 + 5 + 6	3	4	5	6
1.						
2.						
3.						
4.						
.....						
Total general						

¹ Se menționează denumirea organului fiscal emitent.

² În cazul emiterii din oficiu nu se completează informațiile referitoare la cerere.

B. Obligații de plată care nu pot face obiectul eșalonării la plată³:

— lei —

Nr. crt.	Denumirea obligației fiscale	Obligația fiscală				
		Total, din care:	Obligație fiscală principală	Obligații fiscale accesorii		
				Majorări de întârziere/ Dobânzi	Penalități de întârziere	Penalități de nedeclarare
0	1	2 = 3 + 4 + 5 + 6	3	4	5	6
1.						
2.						
3.						
4.						
.....						
Total general						

C. Obligații fiscale nete ce pot face obiectul înlesnirilor la plată:

— lei —

Nr. crt.	Denumirea obligației fiscale	Obligația fiscală					
		Total, din care:	Obligație fiscală principală	Obligații fiscale accesorii			
				Majorări de întârziere/ Dobânzi eșalonate la plată	Penalități de întârziere eșalonate la plată	Penalități de nedeclarare, din care:	
0	1	2 = 3 + 4 + 5 + 6 + 7	3	4	5	6	7
1.							
2.							
3.							
4.							
....							
Total general							

Prezentul certificat de atestare fiscală se eliberează pentru acordarea înlesnirilor la plată a obligațiilor fiscale în conformitate cu prevederile capitolului IV¹ „Eșalonare la plată, în formă simplificată, pentru obligațiile fiscale administrate de organul fiscal central din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare.

Conducătorul unității fiscale

Numele și prenumele

Semnătura și ștampila unității

³ Nu pot face obiectul eșalonării la plată obligațiile fiscale/bugetare prevăzute la art. 209¹ alin. (6), (7), alin. (8) lit. d) și e) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, precum și următoarele obligații:

a) obligații fiscale existente în sold la data eliberării prezentului certificat, cu excepția celor care au făcut obiectul eșalonării a cărei valabilitate a fost pierdută, în cazul menținerii valabilității înlesnirii la plată pentru aplicarea art. 209¹⁰ din Legea nr. 207/2015, cu modificările și completările ulterioare;

b) obligații fiscale existente în sold la data eliberării prezentului certificat, de a căror plată depinde menținerea valabilității înlesnirii la plată, cu excepția celor prevăzute la art. 209⁵ alin. (1) și (10) sau art. 209¹³ alin. (3) lit. a) din Legea nr. 207/2015, cu modificările și completările ulterioare, precum și a ratelor neachitate, în cazul modificării deciziei de eșalonare la plată pentru aplicarea art. 209⁵ sau art. 209¹³ alin. (4) din Legea nr. 207/2015, cu modificările și completările ulterioare, pentru sumele pentru care nu se acordă înlesniri, precum și în cazul fuziunii;

c) sumele care fac obiectul unei confiscări, precum și cele reprezentând echivalentul în bani al unor bunuri care au fost considerate a constitui produs direct sau indirect al unei infracțiuni.

MINISTERUL FINANTELOR
 AGENȚIA NAȚIONALĂ DE ADMINISTRARE FISCALĂ
 Unitatea fiscală¹
 Serviciul/Biroul/Compartimentul
 Nr. /

CERTIFICAT DE ATESTARE FISCALĂ
pentru contribuabilii care au înființate sedii secundare înregistrate fiscal, potrivit legii

Ca urmare a Cererii nr. din data de², se certifică prin prezenta că:

Denumirea/Numele și prenumele:

Adresă:

Înregistrat la registrul comerțului cu nr.

Codul de identificare fiscală:

A. Obligații fiscale existente în evidența organului fiscal central

Figurează în evidența fiscală cu următoarele obligații fiscale, precum și alte creanțe bugetare individualizate în titluri executorii emise potrivit legii și transmise spre recuperare organului fiscal, existente în sold la data eliberării prezentului certificat de atestare fiscală:

A1. — sediu principal: — lei —

Nr. crt.	Denumirea obligației fiscale	Obligația fiscală				
		Total, din care:	Obligație fiscală principală	Obligații fiscale accesorii		
				Majorări de întârziere/ Dobânzi	Penalități de întârziere	Penalități de nedeclarare
0	1	2 = 3 + 4 + 5 + 6	3	4	5	6
1.						
2.						
.....						
Total A1						

A2. — obligațiile fiscale datorate de sediile secundare: — lei —

Nr. crt.	Cod de înregistrare fiscală al sediului secundar	Denumirea obligației fiscale	Obligația fiscală				
			Total, din care:	Obligație fiscală principală	Obligații fiscale accesorii		
					Majorări de întârziere/ Dobânzi	Penalități de întârziere	Penalități de nedeclarare
0	1	2	3 = 4 + 5 + 6 + 7	4	5	6	7
1.							
2.							
.....							
Total A2							
Total general (Total A1 + Total A2)							

Obligații de plată care nu pot face obiectul eșalonării la plată³

B1. — sediu principal: — lei —

Nr. crt.	Denumirea obligației fiscale	Obligația fiscală				
		Total, din care:	Obligație fiscală principală	Obligații fiscale accesorii		
				Majorări de întârziere/ Dobânzi	Penalități de întârziere	Penalități de nedeclarare
0	1	2 = 3 + 4 + 5 + 6	3	4	5	6
1.						
2.						
.....						
Total B1						

¹ Se menționează denumirea organului fiscal emitent.

² În cazul emiterii din oficiu nu se completează informațiile referitoare la cerere.

³ Nu pot face obiectul eșalonării la plată obligațiile fiscale/bugetare prevăzute la art. 209¹ alin. (6), (7), alin. (8) lit. d) și e) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, precum și următoarele obligații:

a) obligații fiscale existente în sold la data eliberării prezentului certificat, cu excepția celor care au făcut obiectul eșalonării a cărei valabilitate a fost pierdută, în cazul menținerii valabilității înlesnirii la plată pentru aplicarea art. 209¹⁰ din Legea nr. 207/2015, cu modificările și completările ulterioare;

b) obligații fiscale existente în sold la data eliberării prezentului certificat, de a căror plată depinde menținerea valabilității înlesnirii la plată, cu excepția celor prevăzute la art. 209⁵ alin. (1) și (10) sau art. 209¹³ alin. (3) lit. a) din Legea nr. 207/2015, cu modificările și completările ulterioare, precum și a ratelor neachitate, în cazul modificării deciziei de eșalonare la plată pentru aplicarea art. 209⁵ sau art. 209¹³ alin. (4) din Legea nr. 207/2015, cu modificările și completările ulterioare, pentru sumele pentru care nu se acordă înlesniri, precum și în cazul fuziunii;

c) sumele care fac obiectul unei confiscări, precum și cele reprezentând echivalentul în bani al unor bunuri care au fost considerate a constitui produs direct sau indirect al unei infracțiuni.

B2. — obligații fiscale datorate de sediile secundare:

— lei —

Nr. crt.	Cod de înregistrare fiscală al sediului secundar	Denumirea obligației fiscale	Obligația fiscală					
			Total, din care:	Obligație fiscală principală	Obligații fiscale accesorii			
					Majorări de întârziere/ Dobânzi	Penalități de întârziere	Penalități de nedeclarare	
0	1	2	3 = 4 + 5 + 6 + 7	4	5	6	7	
1.								
2.								
.....								
Total B2								
Total general (Total B1 + Total B2)								

C. Obligații fiscale nete ce pot face obiectul înlesnirilor la plată

C1. — sediu principal:

— lei —

Nr. crt.	Denumirea obligației fiscale	Obligația fiscală						
		Total, din care:	Obligație fiscală principală	Obligații fiscale accesorii				
				Majorări de întârziere/ Dobânzi eşalonate la plată	Penalități de întârziere eşalonate la plată	Penalități de nedeclarare, din care:		
0	1	2 = 3 + 4 + 5 + 6 + 7	3	4	5	6	7	
1.								
2.								
....								
Total C1								

C2. — obligațiile fiscale datorate de sediile secundare:

— lei —

Nr. crt.	Cod de înregistrare fiscală al sediului secundar	Denumirea obligației fiscale	Obligația fiscală						
			Total, din care:	Obligație fiscală principală	Obligații fiscale accesorii				
					Majorări de întârziere/ Dobânzi eşalonate la plată	Penalități de întârziere eşalonate la plată	Penalități de nedeclarare		
0	1	2	3 = 4 + 5 + 6 + 7	4	5	6	7	8	
1.									
2.									
.....									
Total C2									
Total general (Total C1 + Total C2)									

Prezentul certificat de atestare fiscală se eliberează pentru acordarea înlesnirilor la plată în conformitate cu prevederile capitolului IV¹ „Eşalonare la plată, în formă simplificată, pentru obligațiile fiscale administrate de organul fiscal central” din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare.

Conducătorul unității fiscale
Numele și prenumele

Semnătura și ștampila unității

MINISTERUL FINANTELOR
 AGENȚIA NAȚIONALĂ DE ADMINISTRARE FISCALĂ
 Unitatea fiscală¹
 Serviciul/Biroul/Compartimentul
 Nr. /

Aprobat/data
 Conducătorul unității fiscale
 Semnătura

REFERAT
de verificare a condițiilor de acordare/modificare/menținere a eșalonării la plată

Subsemnatul(a),, având funcția de în cadrul Serviciului/Biroului/Compartimentului, ca urmare a Cererii nr. din data de, depusă de contribuabilul, cod de identificare fiscală, înregistrată la organul fiscal cu nr. din data de², precum și a Certificatului de atestare fiscală nr. din data de, am procedat la verificarea îndeplinirii condițiilor prevăzute de capitolul IV¹ „Eșalonare la plată, în formă simplificată, pentru obligațiile fiscale administrate de organul fiscal central” din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, și ale Ordinului președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr. 1.767/2021 pentru aprobarea procedurii de acordare a eșalonării la plată, în formă simplificată, de către organul fiscal central și am constatat următoarele:

Secțiunea A — Condiții de acordare/modificare/menținere a eșalonării la plată

Condiții de acordare/modificare/menținere a eșalonării la plată	Modul de respectare a condițiilor	
a) cererea a fost depusă conform art. 209 ¹ alin. (8)/art. 209 ⁵ alin. (3)/art. 209 ¹³ alin. (4), după caz, din Legea nr. 207/2015, cu modificările și completările ulterioare	☐ Da	☐ Nu
b) are depuse toate declarațiile fiscale, conform vectorului fiscal, la data eliberării certificatului de atestare fiscală	☐ Da	☐ Nu
c) nu se află în procedura falimentului	☐ Da	☐ Nu
d) nu se află în dizolvare potrivit prevederilor legale în vigoare	☐ Da	☐ Nu
e) nu înregistrează obligații fiscale restante cu o vechime mai mare de 12 luni anterioară datei depunerii cererii și nestinse la data eliberării certificatului de atestare fiscală	☐ Da	☐ Nu
f) nu s-a stabilit răspunderea potrivit legislației privind insolvența și/sau răspunderea solidară potrivit prevederilor art. 25 și 26 din Legea nr. 207/2015, cu modificările și completările ulterioare. Prin excepție, dacă actele prin care s-a stabilit răspunderea sunt definitive în sistemul căilor administrative și judiciare de atac, iar suma pentru care a fost atrasă răspunderea a fost achitată, condiția se consideră îndeplinită.	☐ Da	☐ Nu
g) nu înregistrează obligații fiscale mai mici de 500 lei, în cazul persoanelor fizice, 2.000 lei, în cazul asocierilor fără personalitate juridică, și 5.000 lei, în cazul persoanelor juridice	☐ Da	☐ Nu
h) cererea nu prezintă nicio modificare față de condițiile de acordare a eșalonării la plată dintr-o cerere anterioară care a fost respinsă	☐ Da	☐ Nu
i) obligațiile care puteau face obiectul eșalonării la plată nu au fost stinse în totalitate, până la data întocmirii prezentului referat	☐ Da	☐ Nu
j) nu are decât cel mult două cereri de modificare a deciziei de eșalonare la plată pe perioada de valabilitate a eșalonării la plată ³	☐ Da	☐ Nu
k) nu are decât cel mult două cereri de menținere a deciziei de eșalonare la plată pe perioada de valabilitate a eșalonării la plată ⁴	☐ Da	☐ Nu

¹ Se menționează denumirea organului fiscal emitent.

² Se menționează, după caz, numărul și data cererii de acordare/modificare/menținere a eșalonării la plată.

³ Se completează în situația aplicării prevederilor art. 209⁵ din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare.

⁴ Se completează în situația aplicării prevederilor art. 209¹⁰ din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare.

Secțiunea B — Alte mențiuni

Secțiunea C — Concluzii

a) Se propune respingerea pentru neîndeplinirea condițiilor prevăzute la Secțiunea A lit.

b) Se propune respingerea pentru obligațiile prevăzute la art. 209¹ alin. (6) lit. din Legea nr. 207/2015, cu modificările și completările ulterioare, astfel:

— lei —

Nr. crt.	Denumirea obligației fiscale	Obligația fiscală				
		Total, din care:	Obligație fiscală principală	Obligații fiscale accesorii		
				Majorări de întârziere/Dobânzi	Penalități de întârziere	Penalități de nedeclarare
0	1	2 = 3 + 4 + 5 + 6	3	4	5	6
1.						
2.						
3.						
4.						
.....						
Total general						

c) Se propune aprobarea eșalonării la plată pe o perioadă de luni, pentru următoarele obligații fiscale:

— lei —

Nr. crt.	Denumirea obligației fiscale	Obligația fiscală				
		Total, din care:	Obligație fiscală principală	Obligații fiscale accesorii		
				Majorări de întârziere/Dobânzi	Penalități de întârziere	Penalități de nedeclarare
0	1	2 = 3 + 4 + 5 + 6	3	4	5	6
1.						
2.						
3.						
4.						
.....						
Total general						

d) Se propune aprobarea amânării la plată a penalităților de nedeclarare, reprezentând:

Nr. crt.	Denumirea obligației fiscale	Penalități de nedeclarare — lei —
0	1	2
1.		
2.		
3.		
4.		
.....		
Total general		

De asemenea, anexăm la prezentul referat documentele doveditoare ale îndeplinirii/neîndeplinirii condițiilor prevăzute la art. 209¹ alin. (6)—(9) din Legea nr. 207/2015, cu modificările și completările ulterioare, Certificatul de atestare fiscală nr. din data de, după caz.

Întocmit

.....

Avizat

Șef serviciu/birou/compartiment,

.....

Avizat

Șef administrație adjunct colectare/Director general adjunct
administrare venituri,

.....

MINISTERUL FINANTELOR
 AGENȚIA NAȚIONALĂ DE ADMINISTRARE FISCALĂ
 Unitatea fiscală¹
 Serviciul/Biroul/Compartimentul
 Nr. /

DECIZIE
de eşalonare la plată a obligațiilor fiscale

Datele de identificare a contribuabilului	Datele de identificare a împuternicitului
Denumirea/Numele și prenumele:	Denumirea/Numele și prenumele:
Adresa:	Adresa:
Codul de identificare fiscală:	Codul de identificare fiscală:

În temeiul prevederilor capitolului IV¹ „Eşalonare la plată, în formă simplificată, pentru obligațiile fiscale administrate de organul fiscal central” din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, și ale Ordinului președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr. 1.767/2021 pentru aprobarea procedurii de acordare a eşalonării la plată, în formă simplificată, de către organul fiscal central,

având în vedere Cererea dumneavoastră nr. din data de, înregistrată la organul fiscal cu nr. din data de², precum și Certificatul de atestare fiscală nr. din data de,

luând în considerare că sunt îndeplinite condițiile prevăzute de capitolul IV¹ din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare,

se emite următoarea decizie:

Se acordă eşalonarea la plată pe o perioadă de luni a obligațiilor fiscale existente în sold la data eliberării certificatului de atestare fiscală, în sumă totală de, reprezentând:

— lei —

Nr. crt.	Denumirea obligației fiscale	Obligația fiscală				
		Total, din care:	Obligație fiscală principală	Obligații fiscale accesorii		
				Majorări de întârziere/Dobânzi	Penalități de întârziere	Penalități de nedeclarare
0	1	2 = 3 + 4 + 5 + 6	3	4	5	6
1.						
2.						
3.						
4.						
.....						
Total general						

Cuantumul și termenele de plată a ratelor de eşalonare se stabilesc prin graficul de eşalonare care face parte integrantă din prezenta decizie.

Împotriva prezentei decizii se poate formula contestație, potrivit prevederilor art. 268 și 269 din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, în termenul prevăzut de art. 270 al aceluiași act normativ, sub sancțiunea decăderii. Contestația se depune la organul fiscal emitent al deciziei.

Conducătorul unității fiscale
 Numele și prenumele
 Semnătura și ștampila unității

¹ Se menționează denumirea organului fiscal emitent.

² În cazul emiterii din oficiu nu se completează informațiile referitoare la cerere.

Document care conține date cu caracter personal protejate de prevederile Regulamentului (UE) 2016/679 al Parlamentului European și al Consiliului din 27 aprilie 2016 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal și privind libera circulație a acestor date și de abrogare a Directivei 95/46/CE (Regulamentul general privind protecția datelor)

MINISTERUL FINANTELOR
 AGENȚIA NAȚIONALĂ DE ADMINISTRARE FISCALĂ
 Unitatea fiscală¹
 Serviciul/Biroul/Compartimentul
 Nr. /

DECIZIE
de respingere a cererii de²

Datele de identificare a contribuabilului	Datele de identificare a împuternicitului
Denumirea/Numele și prenumele:	Denumirea/Numele și prenumele:
Adresa:	Adresa:
Codul de identificare fiscală:	Codul de identificare fiscală:

În temeiul prevederilor capitolului IV¹ „Eșalonare la plată, în formă simplificată, pentru obligațiile fiscale administrate de organul fiscal central” din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, și ale Ordinului președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr. 1.767/2021 pentru aprobarea procedurii de acordare a eșalonării la plată, în formă simplificată, de către organul fiscal central,
 având în vedere Cererea dumneavoastră nr. din data de, înregistrată la organul fiscal cu nr.
 din data de, precum și Certificatul de atestare fiscală nr. din data de,
 luând în considerare că nu sunt îndeplinite condițiile prevăzute de capitolul IV¹ din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare,
 se respinge cererea de².
 Motivele de fapt pentru care se respinge cererea de²:

Temeiul de drept:

.....
 Consecințele respingerii cererii de modificare a deciziei de eșalonare prevăzute la art. 209⁵ din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare:³
 Sumele prevăzute în Certificatul de atestare fiscală nr. din data de trebuie achitate în termen de 30 de zile de la data comunicării deciziei de respingere.
 Mențiuni privind audierea contribuabilului:

Împotriva prezentei decizii se poate formula contestație, potrivit prevederilor art. 268 și 269 din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, în termenul prevăzut de art. 270 al aceluiași act normativ, sub sancțiunea decăderii. Contestația se depune la organul fiscal emitent al deciziei.

Conducătorul unității fiscale
 Numele și prenumele
 Semnătura și ștampila unității

¹ Se menționează denumirea organului fiscal emitent.

² Se menționează, după caz, cererea de acordare a eșalonării la plată/menținere a valabilității eșalonării la plată/modificare a deciziei de eșalonare la plată a obligațiilor fiscale.

³ Acest paragraf se menționează numai în situația în care a fost depusă o cerere de modificare a deciziei de eșalonare, iar prin prezenta decizie aceasta se respinge.

MINISTERUL FINANTELOR
 AGENȚIA NAȚIONALĂ DE ADMINISTRARE FISCALĂ
 Unitatea fiscală¹
 Serviciul/Biroul/Compartimentul
 Nr. /

DECIZIE
de amânare la plată a penalităților de nedeclarare

Datele de identificare a contribuabilului	Datele de identificare a împuternicitului
Denumirea/Numele și prenumele:	Denumirea/Numele și prenumele:
Adresa:	Adresa:
Codul de identificare fiscală:	Codul de identificare fiscală:

În temeiul prevederilor capitolului IV¹ „Eșalonare la plată, în formă simplificată, pentru obligațiile fiscale administrate de organul fiscal central” din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, și ale Ordinului președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr. 1.767/2021 pentru aprobarea procedurii de acordare a eșalonării la plată, în formă simplificată, de către organul fiscal central,
 având în vedere Cererea nr. din data de, înregistrată la organul fiscal cu nr. din data de², precum și Certificatul de atestare fiscală nr. din data de,
 luând în considerare că sunt îndeplinite condițiile prevăzute de capitolul IV¹ din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare,
 se emite următoarea decizie:
 Se acordă amânarea la plată a penalităților de nedeclarare, în sumă totală de lei, aferente următoarelor obligații fiscale:

Nr. crt.	Denumirea obligației fiscale	Penalități de nedeclarare ³ — lei —
0	1	2
1.		
2.		
.....		
Total general		

Împotriva prezentei decizii se poate formula contestație, potrivit prevederilor art. 268 și 269 din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, în termenul prevăzut de art. 270 al aceluiași act normativ, sub sancțiunea decăderii. Contestația se depune la organul fiscal emitent al deciziei.

Conducătorul unității fiscale
 Numele și prenumele
 Semnătura și ștampila unității

¹ Se menționează denumirea organului fiscal emitent.

² Se menționează, după caz, numărul și data cererii de acordare a eșalonării la plată.

³ Potrivit art. 181 alin. (2) lit. b) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, la finalizarea eșalonării la plată 75% din penalitățile de nedeclarare, aferente obligațiilor fiscale principale eșalonate la plată, amânate la plată, se pot reduce, urmând ca diferența de penalități de nedeclarare în cotă de 25% să se stingă prin orice modalitate prevăzută de lege.

MINISTERUL FINANTELOR
 AGENȚIA NAȚIONALĂ DE ADMINISTRARE FISCALĂ
 Unitatea fiscală¹
 Serviciul/Biroul/Compartimentul
 Nr. /

PROCES-VERBAL DE PUNERE DE ACORD
încheiat astăzi,/...../....., la sediul unității fiscale

Subsemnatul(a),, având funcția de în cadrul Serviciului/Biroului/Compartimentului, am procedat la clarificarea neconcordanțelor existente între sumele pentru care s-au acordat eșalonări la plată prin Decizia nr. din data de și, după caz, amânare la plată prin Decizia nr. ... din data de și sumele existente în evidența contabilă a contribuabilului.....², cod de identificare fiscală

Drept urmare, am constatat că acesta figurează în evidența fiscală cu următoarele obligații fiscale cuprinse în Certificatul de atestare fiscală nr. din data de³, care vor face obiectul modificării deciziei de eșalonare/amânare la plată:

— lei —

Nr. crt.	Denumirea obligației fiscale	Obligația fiscală					
		Total, din care:	Obligație fiscală principală	Obligații fiscale accesorii			
				Majorări de întârziere/Dobânzi eșalonate la plată	Penalități de întârziere eșalonate la plată	Penalități de nedeclarare, din care:	
					eșalonare la plată	amânare la plată	
0	1	2 = 3 + 4 + 5 + 6 + 7	3	4	5	6	7
1.							
2.							
3.							
4.							
....							
Total general							

Alte mențiuni:

Obiecțiile contribuabilului:

Contribuabil,

.....

Avizat

Șeful serviciului/biroului/compartimentului,

.....

¹ Se menționează denumirea organului fiscal emitent.

² Se menționează denumirea/numele și prenumele contribuabilului.

³ Se menționează numărul și data certificatului de atestare fiscală eliberat după punerea de acord a sumelor.

MINISTERUL FINANTELOR
 AGENȚIA NAȚIONALĂ DE ADMINISTRARE FISCALĂ
 Unitatea fiscală¹
 Serviciul/Biroul/Compartimentul
 Nr. /

DECIZIE**de modificare a deciziei de eșalonare la plată a obligațiilor fiscale**

Datele de identificare a contribuabilului
 Denumirea/Numele și prenumele:
 Adresa:
 Codul de identificare fiscală:

Datele de identificare a împuternicitului
 Denumirea/Numele și prenumele:
 Adresa:
 Codul de identificare fiscală:

În temeiul prevederilor²,
 vă comunicăm că Decizia de eșalonare la plată a obligațiilor fiscale nr. din data de se modifică
 după cum urmează:

1. Se acordă eșalonarea la plată pe o perioadă de luni a obligațiilor fiscale existente în sold la data eliberării
 certificatului de atestare fiscală, în sumă totală de lei, reprezentând:

— lei —

Nr. crt.	Denumirea obligației fiscale	Obligația fiscală				
		Total, din care:	Obligație fiscală principală	Obligații fiscale accesorii		
				Majorări de întârziere/Dobânzi	Penalități de întârziere	Penalități de nedeclarare
0	1	2 = 3 + 4 + 5 + 6	3	4	5	6
1.						
2.						
.....						
Total general						

Graficul de eșalonare la plată care face parte integrantă din Decizia de eșalonare la plată a obligațiilor fiscale nr. din data de se înlocuiește cu noul grafic prevăzut în anexa la prezenta decizie.

2. Restul condițiilor de menținere a valabilității eșalonării la plată acordate prin Decizia de eșalonare la plată a obligațiilor fiscale nr. din data de rămân neschimbate, inclusiv rata din data de, menționată și în noul grafic, care trebuie achitată potrivit prevederilor art. 209⁴ alin. (1) lit. d) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare.

Împotriva prezentei decizii se poate formula contestație, potrivit prevederilor art. 268 și 269 din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, în termenul prevăzut de art. 270 al aceluiași act normativ, sub sancțiunea decăderii. Contestația se depune la organul fiscal emitent al deciziei.

Conducătorul unității fiscale
 Numele și prenumele
 Semnătura și ștampila unității

¹ Se menționează denumirea organului fiscal emitent.

² Se menționează prevederile legale aplicabile în acest sens, cum ar fi: art. 207 alin. (1), (5) și (8), după caz, din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, ori art. 209⁵ și 209¹³ din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, sau alte prevederi, precum și ale Ordinului președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr. 1.767/2021 pentru aprobarea procedurii de acordare a eșalonării la plată, în formă simplificată, de către organul fiscal central. În situația în care instanța dispune suspendarea actului administrativ fiscal/organul de soluționare competent dispune desființarea sau anularea actului administrativ fiscal, se menționează prevederile art. 50 din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, precum și nr. și data sentinței civile/nr. și data deciziei.

MINISTERUL FINANTELOR
 AGENȚIA NAȚIONALĂ DE ADMINISTRARE FISCALĂ
 Unitatea fiscală¹
 Serviciul/Biroul/Compartimentul
 Nr. /

DECIZIE
de modificare a deciziei de amânare la plată a penalităților de nedeclarare

Datele de identificare a contribuabilului	Datele de identificare a împuternicitului
Denumirea/Numele și prenumele:	Denumirea/Numele și prenumele:
Adresa:	Adresa:
Codul de identificare fiscală:	Codul de identificare fiscală:

În temeiul prevederilor art.²,
 vă comunicăm că Decizia de amânare la plată a penalităților de nedeclarare nr. din data de se
 modifică după cum urmează:

Se acordă amânarea la plată a penalităților de nedeclarare până la data finalizării eșalonării la plată aprobată prin Decizia
 nr. din data de, în sumă totală de lei, reprezentând:

Nr. crt.	Denumirea obligației fiscale	Penalități de nedeclarare — lei —
0	1	2
1.		
2.		
.....		
Total general		

Împotriva prezentei decizii se poate formula contestație, potrivit prevederilor art. 268 și 269 din Legea nr. 207/2015 privind
 Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, în termenul prevăzut de art. 270 al aceluiași act normativ, sub
 sancțiunea decăderii. Contestația se depune la organul fiscal emitent al deciziei.

Conducătorul unității fiscale
 Numele și prenumele
 Semnătura și ștampila unității

¹ Se menționează denumirea organului fiscal emitent.

² Se menționează prevederile legale aplicabile în acest sens, cum ar fi: art. 207 alin. (1), (5) și (8), după caz, din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, ori art. 209⁵ și 209¹³ din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, sau alte prevederi, precum și ale Ordinului președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr. 1.767/2021 pentru aprobarea procedurii de acordare a eșalonării la plată, în formă simplificată, de către organul fiscal central. În situația în care instanța dispune suspendarea actului administrativ fiscal/organul de soluționare competent dispune desființarea sau anularea actului administrativ fiscal, se menționează prevederile art. 50 din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, precum și nr. și data sentinței civile/nr. și data deciziei.

MINISTERUL FINANTELOR
 AGENȚIA NAȚIONALĂ DE ADMINISTRARE FISCALĂ
 Unitatea fiscală¹
 Serviciul/Biroul/Compartimentul
 Nr. /

DECIZIE**referitoare la obligațiile de plată accesorii reprezentând dobânzi și/sau penalități datorate în cazul eșalonărilor la plată**

Datele de identificare a contribuabilului
 Denumirea/Numele și prenumele:
 Adresa:
 Codul de identificare fiscală:

Datele de identificare a împuternicitului
 Denumirea/Numele și prenumele:
 Adresa:
 Codul de identificare fiscală:

În temeiul art. 209⁷ alin. (3), art. 209⁸ și art. 209⁹ alin. (3) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, și având în vedere Decizia² nr. din data de, pentru rata de eșalonare achitată cu întârziere/diferențele de obligații marcate și rămase nestinse după soluționarea deconturilor cu sumă negativă de TVA cu opțiune de rambursare/pentru sumele rămase de plată din eșalonarea acordată, în cazul pierderii valabilității eșalonării la plată s-au calculat următoarele obligații fiscale accesorii:

Denumirea obligației fiscale	Documentul prin care s-a individualizat suma de plată ³	Natura obligației fiscale ⁴	Sumă obligații fiscale accesorii — lei —
Total general			

Vă invităm ca, în termenul prevăzut la art. 156 alin. (1) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, să achitați sumele menționate în prezenta decizie. Sumele reprezentând penalități vor fi achitate în contul 20.35.01.07 „Penalități datorate în cazul eșalonărilor la plată”.

Împotriva prezentei decizii se poate formula contestație, potrivit prevederilor art. 268 și 269 din Legea nr. 207/2015, cu modificările și completările ulterioare, în termenul prevăzut de art. 270 al aceluiași act normativ, sub sancțiunea decăderii. Contestația se depune la organul fiscal emitent al deciziei.

Detaliile referitoare la modul de calcul al sumelor reprezentând obligații fiscale accesorii se află în anexa care face parte integrantă din prezenta decizie.

Conducătorul unității fiscale
 Numele și prenumele
 Semnătura și ștampila unității

¹ Se menționează denumirea organului fiscal emitent.

² Se va menționa unul dintre următoarele documente, care este ultimul emis, respectiv: decizia de eșalonare la plată a obligațiilor fiscale/decizia de modificare a deciziei de eșalonare la plată a obligațiilor fiscale/decizia de menținere a valabilității eșalonării la plată a obligațiilor fiscale/decizia de constatare a pierderii valabilității eșalonării la plată/decizia de pierdere a valabilității amânării la plată.

³ Se vor menționa numărul, data și denumirea documentului care constituie titlu de creanță, respectiv decizia de eșalonare la plată a obligațiilor fiscale, decizia de modificare a deciziei de eșalonare la plată a obligațiilor fiscale, decizia de menținere a valabilității eșalonării la plată a obligațiilor fiscale, prin care s-a individualizat rata, și/sau înștiințarea de plată, decizia de constatare a pierderii valabilității eșalonării la plată și decizia de pierdere a valabilității amânării la plată, după caz.

⁴ Se va menționa „dobândă” sau „Penalități datorate în cazul eșalonărilor la plată”.

Anexa la Decizia nr. din data de

— lei —

Codul obligației fiscale	Documentul prin care s-a individualizat suma de plată	Categoria de sumă	Perioada	Suma rămasă de plată ¹	Zile	Cota ²	Suma obligației fiscale accesorii

¹ Se vor menționa sumele din rata de eșalonare achitată cu întârziere/sumele din înștiințarea de plată/sumele rămase de plată din eșalonarea acordată în cazul pierderii valabilității acestora.

² Nivelul penalității se stabilește conform art. 209⁸ și art. 209⁹ alin. (3) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, iar nivelul dobânzii se stabilește potrivit art. 209⁷ alin. (1) din același act normativ.

Document care conține date cu caracter personal protejate de prevederile Regulamentului (UE) 2016/679 al Parlamentului European și al Consiliului din 27 aprilie 2016 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal și privind libera circulație a acestor date și de abrogare a Directivei 95/46/CE (Regulamentul general privind protecția datelor)

ANEXA Nr. 13
la procedură

MINISTERUL FINANTELOR
AGENȚIA NAȚIONALĂ DE ADMINISTRARE FISCALĂ
Unitatea fiscală¹
Serviciul/Biroul/Compartimentul
Nr. /

DECIZIE
de finalizare a eșalonării la plată a obligațiilor fiscale

Datele de identificare a contribuabilului	Datele de identificare a împuternicitului
Denumirea/Numele și prenumele:	Denumirea/Numele și prenumele:
Adresa:	Adresa:
Codul de identificare fiscală:	Codul de identificare fiscală:

În temeiul prevederilor art. 209⁴ alin. (3) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, și ale Ordinului președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr. 1.767/2021 pentru aprobarea procedurii de acordare a eșalonării la plată, în formă simplificată, de către organul fiscal central,

vă comunicăm că eșalonarea la plată, aprobată prin Decizia de eșalonare la plată a obligațiilor fiscale nr. din data de, a fost finalizată la data de, întrucât sumele eșalonate la plată au fost stinse în totalitate și au fost respectate condițiile de menținere a valabilității eșalonării la plată prevăzute la art. 209⁴ alin. (1), art. 209⁵ alin. (7) și art. 209¹⁰ din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare.

Consecințele finalizării eșalonării la plată:

.....
Mențiuni privind audierea contribuabilului:

.....
Împotriva prezentei decizii se poate formula contestație, potrivit prevederilor art. 268 și 269 din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, în termenul prevăzut de art. 270 al aceluiași act normativ, sub sancțiunea decăderii. Contestația se depune la organul fiscal emitent al deciziei.

Conducătorul unității fiscale
Numele și prenumele
Semnătura și ștampila unității

¹ Se menționează denumirea organului fiscal emitent.

Document care conține date cu caracter personal protejate de prevederile Regulamentului (UE) 2016/679 al Parlamentului European și al Consiliului din 27 aprilie 2016 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal și privind libera circulație a acestor date și de abrogare a Directivei 95/46/CE (Regulamentul general privind protecția datelor)

MINISTERUL FINANTELOR
 AGENȚIA NAȚIONALĂ DE ADMINISTRARE FISCALĂ
 Unitatea fiscală¹
 Serviciul/Biroul/Compartimentul
 Nr. /

DECIZIE**de reducere a penalităților de nedeclarare amânate la plată**

Datele de identificare a contribuabilului	Datele de identificare a împuternicitului
Denumirea/Numele și prenumele:	Denumirea/Numele și prenumele:
Adresa:	Adresa:
Codul de identificare fiscală:	Codul de identificare fiscală:

În temeiul prevederilor art. 181 alin. (2) lit. b) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, ale Ordinului președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr. 1.767/2021 pentru aprobarea procedurii de acordare a eșalonării la plată, în formă simplificată, de către organul fiscal central,

vă comunicăm că suma de lei, reprezentând penalități de nedeclarare, aferente obligațiilor fiscale principale eșalonate la plată, amânată la plată prin Decizia nr. din data de, se reduce cu 75%, respectiv suma de lei, la data de, întrucât au fost respectate condițiile de menținere a valabilității eșalonării la plată prevăzute de capitolul IV¹ „Eșalonare la plată, în formă simplificată, pentru obligațiile fiscale administrate de organul fiscal central” din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare.

Diferența de penalități de nedeclarare în cotă de 25%, în suma de lei, se achită în termenul prevăzut la art. 156 alin. (1) din Legea nr. 207/2015, cu modificările și completările ulterioare, respectiv:

— până la data de 5 a lunii următoare, inclusiv, dacă data comunicării prezentei decizii este cuprinsă în intervalul 1—15 din lună;

— până la data de 20 a lunii următoare, inclusiv, dacă data comunicării prezentei decizii este cuprinsă în intervalul 16—31 din lună.

Mențiuni privind audierea contribuabilului:

.....

Împotriva prezentei decizii se poate formula contestație, potrivit prevederilor art. 268 și 269 din Legea nr. 207/2015, cu modificările și completările ulterioare, în termenul prevăzut de art. 270 al aceluiași act normativ, sub sancțiunea decăderii. Contestația se depune la organul fiscal emitent al deciziei.

Conducătorul unității fiscale
 Numele și prenumele
 Semnătura și ștampila unității

¹ Se menționează denumirea organului fiscal emitent.

MINISTERUL FINANTELOR
 AGENȚIA NAȚIONALĂ DE ADMINISTRARE FISCALĂ
 Unitatea fiscală¹
 Serviciul/Biroul/Compartimentul
 Nr. /

DECIZIE**de constatare a pierderii valabilității eșalonării la plată a obligațiilor fiscale**

Datele de identificare a contribuabilului
 Denumirea/Numele și prenumele:
 Adresa:
 Codul de identificare fiscală:

Datele de identificare a împuternicitului
 Denumirea/Numele și prenumele:
 Adresa:
 Codul de identificare fiscală:

În temeiul prevederilor art. 209⁹ alin. (1) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, și ale Ordinului președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr. 1.767/2021 pentru aprobarea procedurii de acordare a eșalonării la plată, în formă simplificată, de către organul fiscal central,
 vă comunicăm că eșalonarea la plată, aprobată prin Decizia de eșalonare la plată a obligațiilor fiscale nr. din data de, și-a pierdut valabilitatea, începând cu data de
 Suma rămasă de plată din eșalonare este în cuantum de lei, reprezentând:

— lei —

Nr. crt.	Denumirea obligației fiscale	Obligația fiscală				
		Total, din care:	Obligație fiscală principală	Obligații fiscale accesorii		
				Majorări de întârziere/Dobânzi	Penalități de întârziere	Penalități de nedeclarare
0	1	2 = 3 + 4 + 5 + 6	3	4	5	6
1.						
2.						
3.						
4.						
.....						
Total general						

Motivele de fapt pentru care s-a constatat pierderea valabilității eșalonării la plată a obligațiilor fiscale și temeiul de drept:

nu a declarat obligațiile fiscale cu termen de plată, pentru care termenul maxim de declarare a fost data de, potrivit art. 209⁴ alin. (1) lit. a) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare;

nu a achitat obligațiile fiscale cu termen de plată, pentru care termenul maxim de achitare a fost data de, potrivit art. 209⁴ alin. (1) lit. a) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare;

nu a achitat obligațiile fiscale cu termen de plată, pentru care termenul maxim de achitare a fost data de/până la finalizarea eșalonării la plată, potrivit art. 209⁴ alin. (1) lit. b) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare;

nu a achitat diferențele de obligații fiscale rezultate din declarații rectificative în termen de cel mult 30 de zile de la data depunerii declarației/până la finalizarea eșalonării la plată, potrivit art. 209⁴ alin. (1) lit. c) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare;

nu a achitat cuantumul ratei din data de, pentru care termenul maxim de achitare a fost data de/până la finalizarea eșalonării la plată, potrivit art. 209⁴ alin. (1) lit. d) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare;

nu a achitat obligațiile fiscale administrate de organul fiscal, nestinse la data comunicării Deciziei de eșalonare la plată a obligațiilor fiscale nr. din data de și care nu fac obiectul eșalonării la plată, în termen de cel mult 180 de zile de la data comunicării acestei decizii/până la finalizarea eșalonării la plată, potrivit art. 209⁴ alin. (1) lit. e) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare;

nu a achitat creanțele stabilite de alte organe decât organele fiscale și transmise spre recuperare organelor fiscale pentru care au fost comunicate somații după data comunicării Deciziei de eșalonare la plată a obligațiilor fiscale nr. din data de, în cel mult 180 de zile de la comunicarea somației/până la finalizarea eșalonării la plată potrivit art. 209⁴ alin. (1) lit. f) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare;

¹ Se menționează denumirea organului fiscal emitent.

nu a achitat amenzile de orice fel, pentru care au fost comunicate somații după data comunicării Deciziei de eşalonare la plată a obligațiilor fiscale nr. din data de, în cel mult 180 de zile de la comunicarea somației/până la finalizarea eşalonării la plată, potrivit art. 209⁴ alin. (1) lit. f) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare;

nu a achitat obligațiile fiscale rămase nestinse după soluționarea deconturilor potrivit art. 190 alin. (5) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, în cel mult 30 de zile de la data comunicării Înștiințării de plată nr. din data de/până la finalizarea eşalonării la plată, potrivit art. 209⁴ alin. (1) lit. g) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare;

nu a achitat, în termen de cel mult 30 de zile de la data comunicării Înștiințării de plată nr. din data de/până la finalizarea eşalonării la plată, obligațiile fiscale stabilite în acte administrative fiscale ce au fost suspendate în condițiile art. 14 sau 15 din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, cu modificările și completările ulterioare, și pentru care suspendarea executării actului administrativ fiscal a încetat după data comunicării Deciziei de eşalonare la plată a obligațiilor fiscale nr. din data de, potrivit art. 209⁴ alin. (1) lit. h) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare;

nu a achitat, în termen de cel mult 30 de zile de la data comunicării Înștiințării de plată nr. din data de/până la finalizarea eşalonării la plată, obligațiile fiscale stabilite de alte autorități a căror administrare a fost transferată organului fiscal după emiterea Deciziei de eşalonare la plată a obligațiilor fiscale nr. din data de, potrivit art. 209⁴ alin. (1) lit. i) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare;

nu a achitat sumele pentru care s-a stabilit răspunderea potrivit legislației privind insolvența și/sau răspunderea solidară potrivit prevederilor art. 25 și 26 din Legea nr. 207/2015, cu modificările și completările ulterioare, în cel mult 30 de zile de la data stabilirii răspunderii/până la finalizarea eşalonării la plată, potrivit art. 209⁴ alin. (1) lit. j) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare;

a intrat în procedura falimentului, potrivit art. 209⁴ alin. (1) lit. k) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare;

a intrat în dizolvare, potrivit art. 209⁴ alin. (1) lit. k) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare;

nu a achitat obligațiile fiscale, în termen de cel mult 30 de zile de la data comunicării Înștiințării de plată nr. din data de/până la finalizarea eşalonării la plată, obligațiile datorate de debitorii care fuzionează, potrivit legii, și care nu beneficiază de eşalonarea la plată, potrivit art. 209⁴ alin. (1) lit. l) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare;

nu a achitat obligațiile fiscale în sumă de, în termen de cel mult 30 de zile de la data comunicării Deciziei de respingere nr. din data de/până la finalizarea eşalonării la plată, potrivit art. 209⁵ alin. (7) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare;

nu a achitat obligațiile fiscale în sumă de, în termen de cel mult 90 de zile de la data comunicării Deciziei de menținere a valabilității eşalonării la plată a obligațiilor fiscale nr. din data de/până la finalizarea eşalonării la plată, potrivit art. 209¹⁰ alin. (2) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare.

Consecințele pierderii valabilității eşalonării la plată a obligațiilor fiscale:

.....
Mențiuni privind audierea contribuabilului:

.....

Împotriva prezentei decizii se poate formula contestație, potrivit prevederilor art. 268 și 269 din Legea nr. 207/2015, cu modificările și completările ulterioare, în termenul prevăzut de art. 270 al aceluiași act normativ, sub sancțiunea decăderii. Contestația se depune la organul fiscal emitent al deciziei.

Conducătorul unității fiscale
Numele și prenumele
Semnătura și ștampila unității

MINISTERUL FINANTELOR
 AGENȚIA NAȚIONALĂ DE ADMINISTRARE FISCALĂ
 Unitatea fiscală¹
 Serviciul/Biroul/Compartimentul
 Nr. /

DECIZIE
de pierdere a valabilității amânării la plată a penalităților de nedeclarare

Datele de identificare a contribuabilului	Datele de identificare a împuternicitului
Denumirea/Numele și prenumele:	Denumirea/Numele și prenumele:
Adresa:	Adresa:
Codul de identificare fiscală:	Codul de identificare fiscală:

În temeiul prevederilor art. 12 alin. (1) din anexa la Ordinul președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr. 1.767/2021 pentru aprobarea procedurii de acordare a eșalonării la plată, în formă simplificată, de către organul fiscal central, vă comunicăm că amânarea la plată, aprobată prin Decizia de amânare la plată a penalităților de nedeclarare nr. din data de, și-a pierdut valabilitatea, începând cu data de
 Suma rămasă de plată din amânare este în cuantum de lei.

Nr. crt.	Denumirea obligației fiscale	Penalități de nedeclarare — lei —
0	1	2
1.		
2.		
3.		
4.		
.....		
Total general		

Motivele de fapt pentru care s-a constatat pierderea valabilității amânării la plată a penalităților de nedeclarare și temeiul de drept:

nu a declarat obligațiile fiscale cu termen de plată, pentru care termenul maxim de declarare a fost data de, potrivit art. 209⁴ alin. (1) lit. a) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare;

nu a achitat obligațiile fiscale cu termen de plată, pentru care termenul maxim de achitare a fost data de, potrivit art. 209⁴ alin. (1) lit. a) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare;

nu a achitat obligațiile fiscale cu termen de plată, pentru care termenul maxim de achitare a fost data de/până la finalizarea eșalonării la plată, potrivit art. 209⁴ alin. (1) lit. b) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare;

nu a achitat diferențele de obligații fiscale rezultate din declarații rectificative în termen de cel mult 30 de zile de la data depunerii declarației/până la finalizarea eșalonării la plată, potrivit art. 209⁴ alin. (1) lit. c) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare;

nu a achitat cuantumul ratei din data de, pentru care termenul maxim de achitare a fost data de/până la finalizarea eșalonării la plată, potrivit art. 209⁴ alin. (1) lit. d) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare;

nu a achitat obligațiile fiscale administrate de organul fiscal, nestinse la data comunicării Deciziei de eșalonare la plată a obligațiilor fiscale nr. din data de și care nu fac obiectul eșalonării la plată, în termen de cel mult 180 de zile de la data comunicării acestei decizii/până la finalizarea eșalonării la plată, potrivit art. 209⁴ alin. (1) lit. e) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare;

nu a achitat creanțele stabilite de alte organe decât organele fiscale și transmise spre recuperare organelor fiscale pentru care au fost comunicate somații după data comunicării Deciziei de eșalonare la plată a obligațiilor fiscale nr. din data de, în cel mult 180 de zile de la comunicarea somației/până la finalizarea eșalonării la plată, potrivit art. 209⁴ alin. (1) lit. f) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare;

nu a achitat amenzile de orice fel, pentru care au fost comunicate somații după data comunicării Deciziei de eșalonare la plată a obligațiilor fiscale nr. din data de, în cel mult 180 de zile de la comunicarea somației/până la finalizarea eșalonării la plată, potrivit art. 209⁴ alin. (1) lit. f) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare;

¹ Se menționează denumirea organului fiscal emitent.

nu a achitat obligațiile fiscale rămase nestinse după soluționarea deconturilor potrivit art. 190 alin. (5) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, în cel mult 30 de zile de la data comunicării Înștiințării de plată nr. din data de/până la finalizarea eșalonării la plată, potrivit art. 209⁴ alin. (1) lit. g) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare;

nu a achitat, în termen de cel mult 30 de zile de la data comunicării Înștiințării de plată nr. din data de/până la finalizarea eșalonării la plată, obligațiile fiscale stabilite în acte administrative fiscale ce au fost suspendate în condițiile art. 14 sau 15 din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, cu modificările și completările ulterioare, și pentru care suspendarea executării actului administrativ fiscal a încetat după data comunicării Deciziei de eșalonare la plată a obligațiilor fiscale nr. din data de, potrivit art. 209⁴ alin. (1) lit. h) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare;

nu a achitat, în termen de cel mult 30 de zile de la data comunicării Înștiințării de plată nr. din data de/până la finalizarea eșalonării la plată, obligațiile fiscale stabilite de alte autorități, a căror administrare a fost transferată organului fiscal după emiterea Deciziei de eșalonare la plată a obligațiilor fiscale nr. din data de, potrivit art. 209⁴ alin. (1) lit. i) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare;

nu a achitat sumele pentru care s-a stabilit răspunderea potrivit legislației privind insolvența și/sau răspunderea solidară potrivit prevederilor art. 25 și 26 din Legea nr. 207/2015, cu modificările și completările ulterioare, în cel mult 30 de zile de la data stabilirii răspunderii/până la finalizarea eșalonării la plată, potrivit art. 209⁴ alin. (1) lit. j) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare;

a intrat în procedura falimentului, potrivit art. 209⁴ alin. (1) lit. k) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare;

a intrat în dizolvare, potrivit art. 209⁴ alin. (1) lit. k) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare;

nu a achitat obligațiile fiscale în termen de cel mult 30 de zile de la data comunicării Înștiințării de plată nr. din data de/până la finalizarea eșalonării la plată, obligațiile datorate de debitorii care fuzionează, potrivit legii, și care nu beneficiază de eșalonarea la plată, potrivit art. 209⁴ alin. (1) lit. l) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare;

nu a achitat obligațiile fiscale în sumă de, în termen de cel mult 30 de zile de la data comunicării Deciziei de respingere nr. din data de/până la finalizarea eșalonării la plată, potrivit art. 209⁵ alin. (7) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare;

nu a achitat obligațiile fiscale în sumă de, în termen de cel mult 90 de zile de la data comunicării Deciziei de menținere a valabilității eșalonării la plată a obligațiilor fiscale nr. din data de/până la finalizarea eșalonării la plată, potrivit art. 209¹⁰ alin. (2) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare.

Consecințele pierderii valabilității amânării la plată a penalităților de nedeclarare:

Mențiuni privind audierea contribuabilului:

Împotriva prezentei decizii se poate formula contestație, potrivit prevederilor art. 268 și 269 din Legea nr. 207/2015, cu modificările și completările ulterioare, în termenul prevăzut de art. 270 al aceluiași act normativ, sub sancțiunea decăderii. Contestația se depune la organul fiscal emitent al deciziei.

Conducătorul unității fiscale
Numele și prenumele
Semnătura și ștampila unității

MINISTERUL FINANTELOR
 AGENȚIA NAȚIONALĂ DE ADMINISTRARE FISCALĂ
 Unitatea fiscală¹
 Serviciul/Biroul/Compartimentul
 Nr. /

DECIZIE
de menținere a valabilității eșalonării la plată a obligațiilor fiscale

Datele de identificare a contribuabilului	Datele de identificare a împuternicitului
Denumirea/Numele și prenumele:	Denumirea/Numele și prenumele:
Adresa:	Adresa:
Codul de identificare fiscală:	Codul de identificare fiscală:

În temeiul prevederilor art. 209¹⁰ alin. (1) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare,

având în vedere Cererea dumneavoastră nr. din data de, înregistrată la organul fiscal cu nr. din data de, Certificatul de atestare fiscală nr. din data de, precum și Decizia de eșalonare la plată nr. din data de,

luând în considerare că sunt îndeplinite condițiile prevăzute de capitolul IV¹ „Eșalonare la plată, în formă simplificată, pentru obligațiile fiscale administrate de organul fiscal central” din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare,

și ținând cont de prevederile art. 50 din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare,

se emite următoarea decizie:

1. Se menține valabilitatea eșalonării la plată acordate prin Decizia de eșalonare la plată nr. din data de, pe o perioadă de luni, a obligațiilor fiscale existente în sold la data eliberării certificatului de atestare fiscală, în sumă totală de lei, reprezentând:

— lei —

Nr. crt.	Denumirea obligației fiscale	Obligația fiscală				
		Total, din care:	Obligație fiscală principală	Obligații fiscale accesorii		
				Majorări de întârziere/Dobânzi	Penalități de întârziere	Penalități de nedeclarare
0	1	2 = 3+4+5+6	3	4	5	6
1.						
2.						
3.						
4.						
.....						
Total general						

Cuantumul și termenele de plată a ratelor de eșalonare se stabilesc prin graficul de eșalonare care face parte integrantă din prezenta decizie.

2. Se anulează penalitatea în sumă de lei, stabilită prin Decizia referitoare la obligațiile de plată accesorii reprezentând dobânzi și/sau penalități datorate în cazul eșalonărilor la plată nr. din data de

Împotriva prezentei decizii se poate formula contestație, potrivit prevederilor art. 268 și 269 din Legea nr. 207/2015, cu modificările și completările ulterioare, în termenul prevăzut de art. 270 al aceluiași act normativ, sub sancțiunea decăderii. Contestația se depune la organul fiscal emitent al deciziei.

Conducătorul unității fiscale
 Numele și prenumele
 Semnătura și ștampila unității

¹ Se menționează denumirea organului fiscal emitent.

MINISTERUL FINANTELOR
 AGENȚIA NAȚIONALĂ DE ADMINISTRARE FISCALĂ
 Unitatea fiscală¹
 Serviciul/Biroul/Compartimentul
 Nr. /

DECIZIE
de menținere a valabilității amânării la plată a penalităților de nedeclarare

Datele de identificare a contribuabilului	Datele de identificare a împuternicitului
Denumirea/Numele și prenumele:	Denumirea/Numele și prenumele:
Adresa:	Adresa:
Codul de identificare fiscală:	Codul de identificare fiscală:

În temeiul prevederilor art. 13 alin. (2) lit. e) din anexa la Ordinul președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr. 1.767/2021 pentru aprobarea procedurii de acordare a eșalonării la plată, în formă simplificată, de către organul fiscal central, având în vedere Cererea nr. din data de, înregistrată la organul fiscal cu nr. din data de, Certificatul de atestare fiscală nr. din data de, precum și Decizia de amânare la plată a penalităților de nedeclarare nr. din data de,

luând în considerare că sunt îndeplinite condițiile prevăzute de capitolul IV¹ „Eșalonare la plată, în formă simplificată, pentru obligațiile fiscale administrate de organul fiscal central” din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare,
 se emite următoarea decizie:

Se menține valabilitatea amânării la plată, acordată prin Decizia de amânare la plată a penalităților de nedeclarare nr. din data de, până la data finalizării eșalonării la plată, în sumă totală de lei, reprezentând:

Nr. crt.	Denumirea obligației fiscale	Penalități de nedeclarare — lei —
0	1	2
1.		
2.		
3.		
4.		
.....		
Total general		

Împotriva prezentei decizii se poate formula contestație, potrivit prevederilor art. 268 și 269 din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, în termenul prevăzut de art. 270 al aceluiași act normativ, sub sancțiunea decăderii. Contestația se depune la organul fiscal emitent al deciziei.

Conducătorul unității fiscale
 Numele și prenumele
 Semnătura și ștampila unității

¹ Se menționează denumirea organului fiscal emitent.

MINISTERUL FINANTELOR
 AGENȚIA NAȚIONALĂ DE ADMINISTRARE FISCALĂ
 Unitatea fiscală¹
 Serviciul/Biroul/Compartimentul
 Nr. /

ÎNȘTIINȚARE DE PLATĂ

Datele de identificare a contribuabilului
 Denumirea/Numele și prenumele:
 Adresa:
 Codul de identificare fiscală:

Datele de identificare a împuternicitului
 Denumirea/Numele și prenumele:
 Adresa:
 Codul de identificare fiscală:

În temeiul prevederilor art.² din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare,

vă înștiințăm că figurați în evidențele instituției noastre cu obligații fiscale, reprezentând:

— lei —

Nr. crt.	Denumirea obligației fiscale	Obligația fiscală				
		Total, din care:	Obligație fiscală principală	Obligații fiscale accesorii		
				Majorări de întârziere/Dobânzi	Penalități de întârziere	Penalități de nedeclarare
0	1	2 = 3+4+5+6	3	4	5	6
1.						
2.						
3.						
4.						
.....						
Total general						

Sumele înscrise în prezenta înștiințare se achită în termen de cel mult 30 de zile de la data comunicării prezentei înștiințări, în vederea menținerii valabilității eşalonării la plată, potrivit prevederilor art. 209⁴ alin. (1) lit.³ din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare.

Conducătorul unității fiscale
 Numele și prenumele
 Semnătura și ștampila unității

¹ Se menționează denumirea organului fiscal emitent.

² Se menționează prevederile legale aplicabile în acest sens, cum ar fi: art. 209¹ alin. (4) sau alin. (6) lit. d), art. 209⁴ alin. (1) lit. l) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, art. 190 alin. (5) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, sau alte prevederi, după caz.

³ Se menționează lit. g), h), i) sau l), după caz.

MINISTERUL FINANTELOR
 AGENȚIA NAȚIONALĂ DE ADMINISTRARE FISCALĂ
 Unitatea fiscală¹
 Serviciul/Biroul/Compartimentul
 Nr. /

DECIZIE
de desființare a deciziei de eșalonare la plată a obligațiilor fiscale

Datele de identificare a contribuabilului	Datele de identificare a împuternicitului
Denumirea/Numele și prenumele:	Denumirea/Numele și prenumele:
Adresa:	Adresa:
Codul de identificare fiscală:	Codul de identificare fiscală:

În temeiul art. 50 din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, și/sau având în vedere dispozițiile² nr. din data de, precum și Cererea dumneavoastră nr. din data de, înregistrată la organul fiscal cu nr. din data de³, vă comunicăm că eșalonarea la plată, aprobată prin Decizia de eșalonare la plată a obligațiilor fiscale nr. din data de, se desființează pentru suma delei, reprezentând:

— lei —

Nr. crt.	Denumirea obligației fiscale	Obligația fiscală				
		Total, din care:	Obligație fiscală principală	Obligații fiscale accesorii		
				Majorări de întârziere/Dobânzi	Penalități de întârziere	Penalități de nedeclarare
0	1	2 = 3+4+5+6	3	4	5	6
1.						
2.						
3.						
4.						
.....						
Total general						

Împotriva prezentei decizii se poate formula contestație, potrivit prevederilor art. 268 și 269 din Legea nr. 207/2015, cu modificările și completările ulterioare, în termenul prevăzut de art. 270 al aceluiași act normativ, sub sancțiunea decăderii. Contestația se depune la organul fiscal emitent al deciziei.

Conducătorul unității fiscale
 Numele și prenumele
 Semnătura și ștampila unității

¹ Se menționează denumirea organului fiscal emitent.

² Se menționează, după caz, nr. și data sentinței civile prin care s-a dispus suspendarea actului administrativ fiscal de către instanță/nr. și data proiectului de fuziune/divizare/nr. și data deciziei prin care s-a dispus desființarea sau anularea actului administrativ fiscal.

³ Se menționează, după caz, numărul și data cererii de acordare/modificare/menținere a eșalonării la plată.

MINISTERUL FINANTELOR
 AGENȚIA NAȚIONALĂ DE ADMINISTRARE FISCALĂ
 Unitatea fiscală¹
 Serviciul/Biroul/Compartimentul
 Nr. /

DECIZIE**de desființare a deciziei de amânare la plată a penalităților de nedeclarare**

Datele de identificare a contribuabilului	Datele de identificare a împuternicitului
Denumirea/Numele și prenumele:	Denumirea/Numele și prenumele:
Adresa:	Adresa:
Codul de identificare fiscală:	Codul de identificare fiscală:

În temeiul art. 50 din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, și/sau având în vedere dispozițiile² nr. din data de, precum și Cererea dumneavoastră nr. din data de, înregistrată la organul fiscal cu nr. din data de³, vă comunicăm că amânarea la plată, aprobată prin Decizia de amânare la plată a penalităților de nedeclarare nr. din data de, se desființează pentru suma de lei, reprezentând: — lei —

Nr. crt.	Denumirea obligației fiscale	Penalități de nedeclarare
0	1	2
1.		
2.		
.....		
Total general		

Împotriva prezentei decizii se poate formula contestație, potrivit prevederilor art. 268 și 269 din Legea nr. 207/2015, cu modificările și completările ulterioare, în termenul prevăzut de art. 270 al aceluiași act normativ, sub sancțiunea decăderii. Contestația se depune la organul fiscal emitent al deciziei.

Conducătorul unității fiscale
 Numele și prenumele
 Semnătura și ștampila unității

¹ Se menționează denumirea organului fiscal emitent.

² Se menționează, după caz, nr. și data sentinței civile prin care s-a dispus suspendarea actului administrativ fiscal de către instanță/nr. și data proiectului de fuziune/divizare/nr. și data deciziei prin care s-a dispus desființarea sau anularea actului administrativ fiscal.

³ Se menționează, după caz, numărul și data cererii de acordare/modificare/menținere a eșalonării la plată.

MINISTERUL FINANTELOR
 AGENȚIA NAȚIONALĂ DE ADMINISTRARE FISCALĂ
 Unitatea fiscală¹
 Serviciul/Biroul/Compartimentul
 Nr. /

ÎNȘTIINȚARE
privind diminuarea sumelor eșalonate la plată

Datele de identificare a contribuabilului	Datele de identificare a împuternicitului
Denumirea/Numele și prenumele:	Denumirea/Numele și prenumele:
Adresa:	Adresa:
Codul de identificare fiscală:	Codul de identificare fiscală:

Având în vedere Cererea dumneavoastră nr. din data de, înregistrată la organul fiscal cu nr. din data de, precum și dispozițiile Sentinței civile/Deciziei nr. din data de, vă comunicăm că sumele eșalonate la plată în baza Deciziei de eșalonare la plată a obligațiilor fiscale nr. din data de se diminuează cu suma de lei, reprezentând:

— lei —

Nr. crt.	Denumirea obligației fiscale	Obligația fiscală				
		Total, din care:	Obligație fiscală principală	Obligații fiscale accesorii		
				Majorări de întârziere/Dobânzi	Penalități de întârziere	Penalități de nedeclarare
0	1	2 = 3+4+5+6	3	4	5	6
1.						
2.						
3.						
4.						
.....						
Total general						

Conducătorul unității fiscale
 Numele și prenumele
 Semnătura și ștampila unității

¹ Se menționează denumirea organului fiscal emitent.

MINISTERUL FINANTELOR
 AGENȚIA NAȚIONALĂ DE ADMINISTRARE FISCALĂ
 Unitatea fiscală¹
 Serviciul/Biroul/Compartimentul
 Nr. /

ÎNȘTIINȚARE
privind diminuarea sumelor amânate la plată

Datele de identificare a contribuabilului	Datele de identificare a împuternicitului
Denumirea/Numele și prenumele:	Denumirea/Numele și prenumele:
Adresa:	Adresa:
Codul de identificare fiscală:	Codul de identificare fiscală:

Având în vedere Cererea dumneavoastră nr. din data de, înregistrată la organul fiscal cu nr. din data de, precum și dispozițiile Sentinței civile/Deciziei nr. din data de, vă comunicăm că sumele amânate la plată în baza Deciziei de amânare la plată a penalităților de nedeclarare nr. din data de se diminuează cu suma de lei, reprezentând:

Nr. crt.	Denumirea obligației fiscale	Penalități de nedeclarare — lei —
0	1	2
1.		
2.		
.....		
Total general		

Conducătorul unității fiscale
 Numele și prenumele
 Semnătura și ștampila unității

¹ Se menționează denumirea organului fiscal emitent.

Document care conține date cu caracter personal protejate de prevederile Regulamentului (UE) 2016/679 al Parlamentului European și al Consiliului din 27 aprilie 2016 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal și privind libera circulație a acestor date și de abrogare a Directivei 95/46/CE (Regulamentul general privind protecția datelor)

MINISTERUL SĂNĂTĂȚII

ORDIN

**pentru modificarea anexei nr. 2 la Ordinul ministrului sănătății nr. 434/2021
privind aprobarea Planului de măsuri pentru organizarea spitalelor și a unităților de dializă
în contextul pandemiei de COVID-19 și a listei spitalelor și unităților de dializă
care asigură asistența medicală pentru pacienți, cazuri confirmate și suspecte de COVID-19,
conform clasificării spitalelor în 3 niveluri de competență**

Văzând Referatul de aprobare al Direcției generale asistență medicală, medicină de urgență și programe de sănătate publică din cadrul Ministerului Sănătății nr. CAZ 3.465/2021,

având în vedere:

— prevederile art. 10 și 15 din Legea nr. 55/2020 privind unele măsuri pentru prevenirea și combaterea efectelor pandemiei de COVID-19, cu modificările și completările ulterioare;

— prevederile art. 16 alin. (1) lit. a) și b) și ale art. 25 alin. (2) teza I din Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul prevederilor art. 7 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 144/2010 privind organizarea și funcționarea Ministerului Sănătății, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul sănătății, interimar, emite următorul ordin:

Art. I. — Anexa nr. 2 la Ordinul ministrului sănătății nr. 434/2021 privind aprobarea Planului de măsuri pentru organizarea spitalelor și a unităților de dializă în contextul pandemiei de COVID-19 și a listei spitalelor și unităților de dializă care asigură asistența medicală pentru pacienți, cazuri confirmate și suspecte de COVID-19, conform clasificării

spitalelor în 3 niveluri de competență, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 311 din 26 martie 2021, cu modificările și completările ulterioare, se modifică după cum urmează:

— **La litera B — Listă spitale și unități de dializă, poziția 3 se modifică și va avea următorul cuprins:**

„3.	AR	SPITALUL CLINIC JUDEȚEAN DE URGENȚĂ ARAD	I	Spitalul Județean de Urgență Arad	Spitalul Județean de Urgență Arad	Spitalul Județean de Urgență Arad	Dializa S.C. Avitum Braun — centrul local Arad, tură suplimentară
	AR	SPITALUL ORĂȘENESC INEU	III				Spitalul Județean de Urgență Arad — cazuri grave și critice”
	AR	SPITALUL DE BOLI CRONICE SEBIȘ	III				
	AR	SPITALUL ORĂȘENESC LIPOVA — CORPUL NOU DE CLĂDIRE	III				

Art. II. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

p. Ministrul sănătății, interimar,
Vass Levente,
secretar de stat

ACTE ALE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

COMPLETUL PENTRU DEZLEGAREA UNOR CHESTIUNI DE DREPT

DECIZIA Nr. 62**din 27 septembrie 2021**

Dosar nr. 1.861/1/2021

Gabriela Elena Bogasiu	— vicepreședintele Înaltei Curți de Casație și Justiție — președintele completului
Laura-Mihaela Ivanovici Marian Budă	— președintele Secției I civile — președintele Secției a II-a civile
Denisa Angelica Stănișor	— președintele Secției de contencios administrativ și fiscal
Bianca Elena Țândărescu Mioara Iolanda Grecu Carmen Elena Popoiag Lavinia Curelea Georgeta Stegaru George Bogdan Florescu	— judecător la Secția I civilă — judecător la Secția I civilă — judecător la Secția I civilă — judecător la Secția I civilă — judecător la Secția I civilă — judecător la Secția a II-a civilă
Virginia Florentina Duminecă	— judecător la Secția a II-a civilă
Ianina Blandiana Grădinaru	— judecător la Secția a II-a civilă
Mărioara Isailă	— judecător la Secția a II-a civilă
Petronela Iulia Nițu	— judecător la Secția a II-a civilă
Daniel Gheorghe Severin	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Iuliana Măiereanu	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Veronica Năstasie	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Alina Nicoleta Ghica	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Gheza Attila Farmathy	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal

1. Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept competent să judece sesizarea ce formează obiectul Dosarului nr. 1.861/1/2021, conexat cu Dosarul nr. 1.862/1/2021, este legal constituit conform dispozițiilor art. 520 alin. (8) din Codul de procedură civilă și ale art. 37 din Regulamentul privind organizarea și funcționarea administrativă a Înaltei Curți de Casație și Justiție, republicat, cu completările ulterioare.

2. Ședința este prezidată de doamna judecător Gabriela Elena Bogasiu, vicepreședintele Înaltei Curți de Casație și Justiție.

3. La ședința de judecată participă doamna Ileana Peligrad, magistrat-asistent, desemnată în conformitate cu dispozițiile art. 38 din Regulamentul privind organizarea și funcționarea administrativă a Înaltei Curți de Casație și Justiție, republicat, cu completările ulterioare.

4. Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept a luat în examinare sesizarea formulată de Curtea de Apel Craiova — Secția de litigii

de muncă și asigurări sociale în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile cu privire la următoarea chestiune de drept:

„Dacă reținerea efectului pozitiv al lucrului judecat, în temeiul dispozițiilor art. 431 alin. (2) din Codul de procedură civilă, presupune sau nu îndeplinirea condiției identității de părți.”

5. Magistratul-asistent învederează că la dosarul cauzei au fost depuse raportul întocmit de judecătorii-raportori, ce a fost comunicat, potrivit dispozițiilor art. 520 alin. (10) din Codul de procedură civilă, și opinii ale Universității „Alexandru Ioan Cuza” din Iași, Universității Babeș-Bolyai din Cluj-Napoca, Universității de Vest din Timișoara, Universității din București și Universității „Lucian Blaga” din Sibiu.

6. Președintele completului, constatând că nu mai sunt alte completări, chestiuni de invocat sau întrebări de formulat din partea membrilor completului, a declarat dezbaterile închise, iar completul de judecată a rămas în pronunțare.

ÎNALTA CURTE,

deliberând asupra chestiunii de drept cu care a fost sesizată, a constatat următoarele:

I. Titularul și obiectul sesizărilor

7. Curtea de Apel Craiova — Secția de litigii de muncă și asigurări sociale a dispus, prin Încheierea din 12 mai 2021, pronunțată în Dosarul nr. 1.397/101/2020, sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție, în baza art. 519 din Codul de procedură civilă, în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile cu privire la chestiunea de drept menționată. Cererea de pronunțare a hotărârii prealabile a fost înregistrată pe rolul Înaltei Curți de Casație și Justiție cu nr. 1.861/1/2021.

8. O sesizare cu privire la aceeași chestiune de drept, dispusă de Curtea de Apel Craiova — Secția de litigii de muncă și asigurări sociale, prin Încheierea din 12 mai 2021, pronunțată în Dosarul nr. 1.394/101/2020, a fost înregistrată pe rolul Înaltei Curți de Casație și Justiție cu nr. 1.862/1/2021.

9. Înalta Curte de Casație și Justiție, având în vedere identitatea de obiect a celor două sesizări, a dispus conexarea Dosarului nr. 1.862/1/2021 la Dosarul nr. 1.861/1/2021, urmând ca sesizările conexe să fie soluționate de același complet de judecată.

II. Normele de drept intern incidente10. *Codul de procedură civilă din 2010*

Art. 430

Autoritatea de lucru judecat

„(1) Hotărârea judecătorească ce soluționează, în tot sau în parte, fondul procesului sau statuează asupra unei excepții procesuale ori asupra oricărui alt incident are, de la pronunțare, autoritate de lucru judecat cu privire la chestiunea tranșată.

(2) Autoritatea de lucru judecat privește dispozitivul, precum și considerentele pe care acesta se sprijină, inclusiv cele prin care s-a rezolvat o chestiune litigioasă. (...)”

Art. 431

Efectele lucrului judecat

„(1) Nimeni nu poate fi chemat în judecată de două ori în aceeași calitate, în temeiul aceleiași cauze și pentru același obiect.

(2) Oricare dintre părți poate opune lucrul anterior judecat într-un alt litigiu, dacă are legătură cu soluționarea acestuia din urmă.”

Art. 435

Obligativitatea și opozabilitatea hotărârii

„(1) Hotărârea judecătorească este obligatorie și produce efecte numai între părți și succesorii acestora.

(2) Hotărârea este opozabilă oricărei terțe persoane atât timp cât aceasta din urmă nu face, în condițiile legii, dovada contrară.”

III. Expunerea succintă a proceselor

11. Prin Cererea înregistrată la 24 iunie 2020 cu nr. 1.397/101/2020 pe rolul Tribunalului Mehedinți — Secția conflicte de muncă și asigurări sociale, reclamanta A a chemat în judecată pe pârâta Direcția Generală de Asistență Socială și Protecția Copilului Mehedinți, solicitând obligarea acesteia la acordarea sporului pentru condiții de muncă deosebit de periculoase în cuantum de 50% din salariul de bază cuvenit personalului care oferă servicii de asistență socială persoanelor adulte cu handicap psihic sau mintal, plata la zi a acestui spor începând cu 1 octombrie 2018, actualizarea sumelor cu rata inflației până la data plății efective și daune-interese, începând cu data scadenței lunare și până la data plății efective.

12. Tribunalul Mehedinți — Secția conflicte de muncă și asigurări sociale, prin Sentința civilă nr. 795 din 15 octombrie 2020, a respins acțiunea, reținând că salarizarea reclamantei este prevăzută în Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, cu modificările și completările ulterioare (denumită în continuare *Legea-cadru nr. 153/2017*), iar prin Hotărârea Guvernului nr. 153/2018 a fost aprobat Regulamentul-cadru privind stabilirea locurilor de muncă, a categoriilor de personal, a mărimii concrete a sporului pentru condiții de muncă, prevăzut în anexa nr. II la Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, precum și a condițiilor de acordare a acestuia, pentru familia ocupațională de funcții bugetare „Sănătate și asistență socială” (denumit în continuare *regulamentul-cadru aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 153/2018*).

13. În raport cu dispozițiile art. 5 din regulamentul-cadru aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 153/2018, la nivelul unității pârâte s-a efectuat, de către Direcția de Sănătate Publică Mehedinți, expertizarea locurilor de muncă din cadrul serviciilor sociale care funcționează în cadrul B, a fost emis un buletin de expertizare, iar ulterior, conform prevederilor art. 12 din regulamentul-cadru aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 153/2018, a fost încheiat un proces-verbal de ședință între ordonatorul de credite și sindicat privind nominalizarea personalului care beneficiază de sporuri pe locuri de muncă, categorii de personal, mărimea concretă a sporului, precum și condițiile de acordare a acestuia.

14. Conform acestui acord, pentru personalul din subunitatea unde își desfășoară activitatea reclamanta, serviciu social cu cazare ai cărui beneficiari sunt persoanele cu dizabilități încadrate în grad mediu, accentuat și grav și care nu pot fi îngrijite în propria familie sau în comunitatea din care provin, s-a stabilit acordarea unui spor de 15%, așa cum acesta se regăsește în anexa nr. 9 pct. V lit. B subpunctul 4 la regulamentul-cadru aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 153/2018, acordat pentru personalul din unitățile de asistență socială/centre cu sau fără personalitate juridică/servicii sociale, cu sau fără cazare, care acordă servicii persoanelor cu handicap (adult și copii), altele decât cele menționate la pct. I.

15. Sporul de la 50% până la 75% din salariul de bază se acordă personalului din unitățile de asistență socială/centre cu sau fără personalitate juridică/servicii sociale, cu cazare/fără cazare, care acordă servicii persoanelor (adult și copii) cu handicap psihic sau mintal.

16. Împrejurarea că de serviciile subunității beneficiază și unele persoane cu handicap psihic sau mintal nu este de natură

să justifice acordarea sporului de 50%, acest centru fiind acreditat ca unitate de asistență socială în conformitate cu prevederile Hotărârii Guvernului nr. 867/2015 pentru aprobarea Nomenclatorului serviciilor sociale, precum și a regulamentelor-cadru de organizare și funcționare a serviciilor sociale, care definește categoriile de servicii sociale organizate ca centre de servicii sociale, precum și destinația, serviciile și activitățile principale pe care le desfășoară fiecare centru.

17. Din analiza dispozițiilor anexei nr. 9 la regulamentul-cadru aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 153/2018 reiese clar opțiunea legiuitorului de a diferenția acordarea sporului pentru condiții deosebit de periculoase, condiții grele de muncă și condiții periculoase sau vătămătoare în raport cu locurile de muncă și destinația fiecărei/fiecărui unități de asistență socială/centru social, iar expertizările efectuate cu ocazia stabilirii condițiilor de muncă au natură tehnică, științifică, și nu de încadrare a unui personal într-o categorie de sporuri sau alta, aceasta realizându-se exclusiv în temeiul dispozițiilor legale care au fost respectate.

18. În ceea ce privește invocarea, în susținerea acțiunii reclamantei, a practicii judiciare a Tribunalului Mehedinți, menținută de Curtea de Apel Craiova în spețe similare, s-a apreciat că dezlegarea problemei de drept sesizate revine exclusiv judecătorului care soluționează litigiul, raportat la circumstanțele particulare ale cererii, precum și la prevederile legale pe care se sprijină fiecare hotărâre dată de instanță.

19. Împotriva acestei sentințe a declarat apel reclamanta, susținând că prima instanță a ignorat Decizia nr. 156 din 22 ianuarie 2020, pronunțată de Curtea de Apel Craiova — Secția I civilă în Dosarul nr. 1.338/101/2019, invocată ca temei al acordării sporului în procent de 50%, prin care s-a reținut, cu autoritate de lucru judecat, că încadrarea realizată de subunitatea C a fost eronată, cea corectă fiind stabilită de dispozițiile anexei nr. 9 la regulamentul-cadru aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 153/2018.

20. În aceste condiții au fost invocate dispozițiile art. 431 alin. (2) din Codul de procedură civilă, care reglementează prezumția legală de lucru judecat, caz în care nu este necesar să existe tripla identitate, de părți, obiect și cauză, ci este suficient ca în judecata ulterioară să fie adusă în discuție o chestiune litigioasă care să aibă legătură cu ceea ce s-a soluționat anterior, așa încât aceasta să nu poată fi contrazisă, indiferent dacă această rezolvare a fost dată prin dispozitiv sau numai în considerente, date fiind prevederile art. 430 alin. (2) din Codul de procedură civilă.

21. Astfel, chestiunea litigioasă care a făcut obiectul dezbaterii și al verificării jurisdicționale anterioare poate fi opusă de reclamanta de față, care își desfășoară activitatea în același centru, argumentele din această hotărâre fiind pe deplin valabile.

22. În cadrul soluționării apelului s-a dispus sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile cu privire la chestiunea de drept ce face obiectul prezentei sesizări.

23. Prin Sentința civilă nr. 690 din 22 septembrie 2020, pronunțată în Dosarul nr. 1.394/101/2020, Tribunalul Mehedinți — Secția conflicte de muncă și asigurări sociale a respins acțiunea formulată de reclamanta B în contradictoriu cu pârâta Direcția Generală de Asistență Socială și Protecția Copilului Mehedinți, cu aceeași motivare.

24. Împotriva acestei hotărâri a declarat apel reclamanta B, susținând că prin Decizia civilă nr. 156 din 22 ianuarie 2020, pronunțată de Curtea de Apel Craiova — Secția I civilă în Dosarul nr. 1.338/101/2019, s-a stabilit cu autoritate de lucru judecat că încadrarea corectă a subunității este cea prevăzută la anexa nr. 9 pct. I lit. A subpct. 1 la regulamentul-cadru.

IV. Motivele de admisibilitate reținute de titularul sesizării

25. Prin cele două încheieri s-a constatat admisibilitatea sesizărilor, motivată de îndeplinirea condițiilor prevăzute de art. 519 din Codul de procedură civilă.

26. În acest sens s-a reținut că procesele sunt în curs de judecată la Curtea de Apel Craiova, care judecă în ultimă instanță, potrivit dispozițiilor art. 214 din Legea dialogului social nr. 62/2011, și este competentă material și teritorial să judece calea de atac, în conformitate cu prevederile art. 96 pct. 2 din Codul de procedură civilă.

27. De lămurirea modului de interpretare și aplicare a art. 431 alin. (2) din Codul de procedură civilă depinde soluționarea pe fond a cauzei, câtă vreme, în aplicarea acestor dispoziții, reclamantele se prevalează de efectele Deciziei nr. 156 din 22 ianuarie 2020, pronunțată de Curtea de Apel Craiova — Secția I civilă în Dosarul nr. 1.338/101/2019, pentru a justifica îndreptățirea la acordarea sporului de 50% pentru condiții deosebit de periculoase, prevăzut de anexa nr. 9 pct. I lit. A subpct. 1 la regulamentul-cadru aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 153/2018, susținând că prin aceasta s-ar fi stabilit, cu autoritate de lucru judecat, că și Centrul de Îngrijire și Asistență Strehăia — subunitate din cadrul entității pârâte — face parte din categoria unităților de asistență socială/centrelor cu sau fără personalitate juridică/serviciilor sociale, cu cazare/fără cazare, care acordă servicii persoanelor (adulți și copii) cu handicap psihic sau mintal, intrând astfel în sfera de reglementare a normelor anterior menționate.

28. Chiar dacă sesizarea vizează interpretarea unor norme de drept procedural, în jurisprudența Înaltei Curți de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept s-a reținut în mod constant că obiectul sesizării l-ar putea constitui atât o chestiune de drept material, cât și una de drept procedural, dacă, prin consecințele pe care le-ar produce, interpretarea și aplicarea normei de drept au aptitudinea să determine soluționarea pe fond a cauzei, rezolvarea raportului de drept dedus judecătii, ipoteză care este incidentă în prezenta cauză.

29. Chestiunea de drept a cărei lămurire se cere este nouă pentru că vizează interpretarea și aplicarea unor texte din Codul de procedură civilă care, deși au intrat în vigoare de 8 ani, sunt susceptibile a crea în continuare controverse, cu atât mai mult în contextul generat de modificările aduse recent art. 513 din Codul de procedură civilă prin Legea nr. 310/2018 pentru modificarea și completarea Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, precum și pentru modificarea și completarea altor acte normative, în vigoare din 21 decembrie 2018, cu potențiale consecințe asupra modului de interpretare a dispozițiilor legale ce fac obiectul prezentei sesizări.

30. S-a constatat că nu s-a conturat o jurisprudență constantă în care să se fi statuat asupra acestei probleme, inclusiv din perspectiva modificărilor recente aduse Codului de procedură civilă, chestiunea în discuție fiind diferită de cea asupra căreia s-a pronunțat Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept prin Decizia nr. 18/2020.

31. Astfel, dispozițiile legale supuse analizei instanței supreme în respectiva sesizare au vizat aspecte referitoare la efectele hotărârii judecătorești, însă sub aspectul opozabilității față de terți situația particulară avută în vedere fiind cea a coproprietarului, terț în raport cu o hotărâre judecătorească nefavorabilă, pronunțată într-o acțiune în revendicare imobiliară a unui bun aflat în coproprietate, fără a se fi statuat expres asupra interpretării art. 431 alin. (2) din Codul de procedură civilă.

32. Aceste dispoziții nu au fost analizate nici în considerentele Deciziei nr. 2 din 19 ianuarie 2015 a Înaltei Curți de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, prin care s-a stabilit că, în aplicarea art. 2 raportat la art. 1 alin. (2) lit. e) pct. (i) și alin. (3) din Ordonanța

Guvernului nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată, punerea în executare a hotărârilor judecătorești prin care s-au acordat unor angajați anumite drepturi salariale nu reprezintă un tratament discriminatoriu al celorlalți angajați.

33. Obiectul acestei sesizări a vizat inclusiv efectele hotărârilor judecătorești față de terți, însă din perspectiva creării unei stări de discriminare susceptibile a fi remediate în cadrul procedurii reglementate de dispozițiile Ordonanței Guvernului nr. 137/2000, și nu raportat la reglementarea conținută de art. 431 alin. (2) din Codul de procedură civilă.

34. Chestiunea de drept nu a făcut obiectul statuării Înaltei Curți de Casație și Justiție și nici obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare, astfel cum rezultă din datele publice afișate pe portalul de internet al instanței supreme.

V. Punctul de vedere al completurilor de judecată

35. Chestiunea de drept vizează în ce măsură dispozițiile art. 431 alin. (2) din Codul de procedură civilă impun sau nu îndeplinirea condiției identității de părți între litigiul pendinte și cel în care s-a pronunțat hotărârea ale cărei efecte se invocă, fiind evident că în cazul unui răspuns negativ la această întrebare, ca urmare a valorificării efectului pozitiv al lucrului judecat, instanța este ținută de cele statuate în hotărârea anterioară, fără ca intimata-pârâtă să mai poată face dovada contrară celor constatate prin Decizia nr. 156/22.01.2020 a Curții de Apel Craiova cu privire la încadrarea centrului în care își desfășoară reclamantele activitatea în categoria unităților care acordă servicii persoanelor (adulți și copii) cu handicap psihic sau mintal și fără a putea tranșa diferit în ceea ce privește consecințele acestei încadrări asupra îndreptățirii reclamantelor la plata sporului în discuție.

36. Astfel, art. 431 alin. (2) din Codul de procedură civilă prevede că „oricare dintre părți poate opune lucrul anterior judecat într-un alt litigiu, dacă are legătură cu soluționarea acestuia din urmă”, referirea expresă a legiuitorului la „oricare dintre părți” justificând la prima vedere presupunerea că, pentru a opera efectul pozitiv al lucrului judecat, este necesară îndeplinirea condiției identității de părți; prin urmare, este vorba despre efectul pozitiv al autorității de lucru judecat atunci când nu sunt întrunite condițiile excepției autorității de lucru judecat, dar, potrivit hotărârii judecătorești definitive anterioare, există o identitate de chestiune litigioasă între aceleași părți.

37. Pe de altă parte însă, având în vedere deosebirea dintre cele două alineate ale art. 431 din Codul de procedură civilă, s-a conturat opinia că, spre deosebire de efectul negativ, pentru reținerea efectului pozitiv al lucrului judecat nu este necesară întrunirea triplei identități de elemente (părți, obiect, cauză), astfel încât, pornind de la această premisă generală, aplicarea acestui text ar fi posibilă și în ipoteza în care doar una dintre părțile din litigiul pendinte a avut calitatea de parte și în litigiul în care s-a pronunțat hotărârea definitivă invocată cu autoritate de lucru judecat.

38. În aceste condiții, referirea legiuitorului la „oricare dintre părți” ar putea fi interpretată ca având în vedere calitatea de parte în litigiul în care se invocă efectul pozitiv al lucrului judecat, care are interesul să se prevaleze de constatările instanței dintr-un litigiu în care adversarul său a pierdut procesul și care îi sunt favorabile, chiar dacă ea însăși nu a avut calitatea de parte în respectivul litigiu.

39. În susținerea acestei opinii s-a reținut și faptul că dispozițiile art. 431 alin. (2) din Codul de procedură civilă reglementează puterea de lucru judecat sub forma prezumției, obligând instanța sesizată ulterior să țină seama de ceea ce printr-o primă judecată s-a statuat.

40. Deși la nivel de doctrină opiniile sunt împărțite, chiar și în ipoteza în care se admite că, dată fiind relativitatea efectelor lucrului judecat, este nevoie de existența identității de părți pentru reținerea efectului pozitiv al lucrului judecat, se susține în același timp că terțul față de proces se poate prevala de hotărârea pronunțată anterior împotriva adversarului său în

considerarea unui „efect reflex” al opozabilității hotărârii față de acesta, pe temeiul căreia are posibilitatea de a o invoca (atunci când statuarea anterioară îi este favorabilă), partea fiind în imposibilitatea să demonstreze contrariul a ceea ce s-a stabilit anterior, pentru că, în caz contrar, ar însemna să pună în discuție însuși lucrul judecat [Viorel Mihai Ciobanu, Marian Nicolae (coord.), *Noul Cod de procedură civilă comentat și adnotat*, vol. 1, pag. 1193].

41. O asemenea distincție a fost avută în vedere inclusiv în considerentele Deciziei nr. 18/2020 a Înaltei Curți de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 191 din 10 martie 2020, prin care s-a reținut că „(...) principiul relativității hotărârii judecătorești, atât sub aspectul efectelor obligatorii, cât și al lucrului judecat, presupune ca ceea ce a fost judecat să nu poată folosi sau, în principiu, să nu poată fi opus decât de către părțile în proces (și succesorii acestora), fundamentul și justificarea acestui principiu constituindu-le contradictorialitatea și dreptul la apărare” (paragraful 95), făcându-se referire în continuare însă și la „(...) distincția făcută doctrinar în ceea ce privește înțelegerea noțiunii de terț, în spațiul opozabilității. În acest sens, este terț desăvârșit acela în raport cu care efectele hotărârii nu se repercutează în niciun fel, în vreme ce terțul interesat este cel care, fiind atins în mod indirect de modalitatea tranșării litigiului, are interesul de a se prevala de efectele unei hotărâri favorabile sau, dimpotrivă, de a înlătura, față de el, efectele unei judecăți care îl prejudiciază, astfel cum este și cazul litigiului pendinte, în care reclamantul coproprietar este un terț interesat în raport cu hotărârea potrivnică pronunțată în primul proces de revendicare” (paragraful 100).

42. Prin prisma acestor argumente se pune problema în ce măsură un asemenea beneficiu recunoscut la nivel teoretic în favoarea unui terț interesat ar putea justifica o interpretare extensivă a prevederilor art. 431 alin. (2) din Codul de procedură civilă, în sensul că nu ar impune condiția identității de părți, putând astfel constitui temei legal pentru valorificarea în favoarea acestuia a efectului pozitiv al lucrului judecat al hotărârii în care acesta nu a fost parte, iar partea adversă a căzut în pretenții.

43. Dincolo de aceste divergențe, opinia autorilor sesizării este în sensul că dispozițiile art. 431 alin. (2) din Codul de procedură civilă trebuie interpretate restrictiv, în sensul că impun îndeplinirea condiției identității de părți pentru reținerea efectului pozitiv al lucrului judecat.

44. Argumentele avute în vedere în acest sens vizează, în primul rând, aspecte referitoare la obligativitatea *inter partes* a hotărârii judecătorești și principiul relativității efectelor acesteia, astfel cum au fost reținute și în considerentele Deciziei nr. 18/2020 a Înaltei Curți de Casație și Justiție, în care posibilitatea terților interesați de a se prevala de efectele unei hotărâri judecătorești favorabile a fost avută în vedere de instanța supremă doar în contextul reglementării exprese cuprinse în art. 643 alin. (2) din Codul civil.

45. Faptul că reclamantele — salariate ale unității pârâte — se află într-o situație similară cu celălalt salariat care a avut calitatea de parte în litigiul în care s-a pronunțat hotărârea invocată nu presupune îndeplinirea condiției referitoare la identitatea de părți, cele două litigii fiind în mod evident diferite sub aspectul cadrului procesual, fiecare salariat figurând în calitate de parte în virtutea raporturilor de muncă proprii cu angajatorul.

46. O asemenea împrejurare prezintă relevanță exclusiv sub aspectul identității de chestiune litigioasă, câtă vreme, în mod evident, salariaților din cadrul aceleiași unități, aflați în situații similare, li se aplică, de regulă, aceleași prevederi legale sau contractuale.

47. Din această perspectivă, problema de drept în discuție prezintă o importanță particulară în situația litigiilor de muncă în care, în mod frecvent, aceeași chestiune litigioasă este supusă

analizei instanței în mod repetat, în cauze diferite, dar în contradictoriu cu același angajator, raportat la salariați diferiți, aflați în situații similare.

48. În aceste condiții, reclamantul ar putea invoca interesul său de a se prevala de dezlegările favorabile date într-o altă cauză în care a fost parte un alt salariat aflat într-o situație similară, în timp ce hotărârile nefavorabile date în alte cauze similare nu i-ar fi opozabile, în virtutea dispozițiilor art. 435 din Codul de procedură civilă.

49. Un asemenea beneficiu nu ar putea rezulta însă din aplicarea prevederilor art. 431 alin. (2) din Codul de procedură civilă, care trebuie interpretate coroborat cu cele ale art. 435 alin. (1) din același act normativ; pe de altă parte, calitatea de terț interesat nu ar trebui, în niciun caz, apreciată ca rezultând din caracterul favorabil al unei anumite jurisprudențe, ci în funcție de obiectul litigiului dedus judecății în fiecare caz în parte și de legătura existentă între situația juridică a părților și, respectiv, a terțului, numai într-un asemenea context putându-se aprecia în ce măsură dezlegările date de instanță sunt sau nu susceptibile a afecta situația juridică a terțului.

50. Mai mult, o asemenea posibilitate nu ar putea fi recunoscută nici în contextul modificărilor recente aduse art. 513 alin. (4) din Codul de procedură civilă prin Legea nr. 310/2018, în vigoare din 21 decembrie 2018, care au confirmat intenția legiuitorului de a crea posibilitatea remedierii încălcării autorității de lucru judecat în cadrul căii extraordinare de atac a revizuirii și sub aspectul efectului pozitiv al acesteia.

51. Or, o interpretare extensivă a prevederilor art. 431 alin. (2) din Codul de procedură civilă în ceea ce privește condiția referitoare la identitatea de părți ar crea premisele extinderii nepermise a cadrului procesual în judecata căii extraordinare de atac, dând părții posibilitatea să invoce efectele unei hotărâri judecătorești față de care este terț, pentru a obține revizuirea propriei hotărâri, ceea ce nu ar putea fi admis.

52. Din această perspectivă, dincolo de potențialele efecte favorabile ale unei interpretări extensive ale art. 431 alin. (2) din Codul de procedură civilă asupra unificării practicii judiciare, argumentele referitoare la necesitatea respectării principiului securității raporturilor juridice capătă o dublă valență, câtă vreme ar putea fi reținute în egală măsură ca un argument contrar unei asemenea interpretări.

53. Aceasta în condițiile în care, în contextul aplicării art. 509 alin. (1) pct. 8 și art. 513 alin. (4) din Codul de procedură civilă, ar fi suficientă existența unei singure hotărâri judecătorești favorabile salariatului pentru ca hotărârile ulterioare pronunțate în contradictoriu cu alți salariați aflați în situații similare și nefavorabile acestora să fie susceptibile a fi desființate în cadrul revizuirii, cu evidente consecințe asupra securității raporturilor juridice.

54. Față de aceste considerente, reținând incidența dispozițiilor art. 519 și 520 din Codul de procedură civilă, Curtea de Apel Craiova a apreciat că se impune sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile cu privire la chestiunea de drept expusă, dispunând suspendarea judecății conform prevederilor art. 520 alin. (2) din Codul de procedură civilă.

VI. Punctul de vedere al părților

55. Intimata-pârâtă a arătat că din interpretarea dispozițiilor art. 431 alin. (1) și (2) din Codul de procedură civilă există lucru judecat atunci când a doua cerere de chemare în judecată are același obiect, este întemeiată pe aceeași cauză și este între aceleași părți făcute de ele și în contra lor în aceeași calitate.

56. În consecință, a considerat că nu se impune sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție cu privire la dezlegarea chestiunii de drept privind interpretarea dispozițiilor art. 431 alin. (2) din Codul de procedură civilă, deoarece instanța dispune de suficiente repere de analiză care să îi îngăduie interpretarea corectă a prevederilor legale care reglementează autoritatea de lucru judecat, nefiind vorba, în mod real, despre

dispoziții neclare sau incomplete, care să se constituie într-un veritabil obstacol pentru judecătoria curții de apel.

57. Reclamantele apelante din cele două pricini nu au depus puncte de vedere argumentate asupra admisibilității declanșării procedurii prevăzute de art. 519 din Codul de procedură civilă, dar au afirmat inadmisibilitatea acestui demers, în cadrul susținerilor orale formulate în ședința publică în care s-a pus în discuție incidentul procedural.

VII. Jurisprudența instanțelor naționale în materie

58. Analiza jurisprudenței înaintate de curțile de apel a relevat două orientări:

— dispozițiile art. 431 alin. (2) din Codul de procedură civilă trebuie interpretate restrictiv, în sensul că impun îndeplinirea condiției identității de părți pentru reținerea efectului pozitiv al lucrului judecat, așa cum rezultă din punctele de vedere ale Judecătoriai Beiuș, Judecătoriai Oradea, Tribunalului Suceava — Secția a II-a civilă și Secția contencios administrativ și fiscal, Judecătoriai Gura Humorului, Judecătoriai Vaslui, Judecătoriai Huși, Curții de Apel Galați — Secția I civilă, Curții de Apel Galați — Secția de contencios administrativ și fiscal și hotărârile înaintate de Judecătoria Siliște, Curtea de Apel Cluj — Secția a IV-a pentru litigii de muncă și asigurări sociale, Curtea de Apel Constanța — Secția I civilă, Curtea de Apel Craiova — Secția de litigii de muncă și asigurări sociale, Judecătoria Botoșani, Judecătoria Darabani, Judecătoria Săveni, Tribunalul Timiș — Secția civilă, Judecătoria Timișoara, Curtea de Apel Iași — Secția civilă, Tribunalul Vaslui, Curtea de Apel Galați — Secția a II-a civilă, Tribunalul București, Tribunalul Ialomița, Tribunalul Ilfov și Tribunalul Teleorman;

— reținerea efectului pozitiv al lucrului judecat nu presupune îndeplinirea condiției identității de părți, în acest sens fiind punctele de vedere ale Tribunalului Dâmbovița — Secția civilă, Judecătoria Rădăuți, Tribunalului Suceava — Secția I civilă, Judecătoria Fălticeni, Judecătoriai Dorohoi, Judecătoriai Timișoara, Tribunalului Bistrița-Năsăud — Secția I civilă, Tribunalului Cluj — Secția civilă și Secția mixtă de contencios administrativ și fiscal, de conflicte de muncă și asigurări sociale, Judecătoria Sălaj, Judecătoriai Zalău, Tribunalului Giurgiu, Judecătoriai Alexandria, Judecătoriai Zimnicea și Judecătoriai Turnu Măgurele, precum și hotărârile înaintate de Tribunalul Bihor, Tribunalul Satu Mare, Curtea de Apel Oradea — Secția de contencios administrativ și fiscal, Tribunalul Suceava — Secția a II-a civilă, Tribunalul Arad — Secția a III-a contencios administrativ și fiscal, litigii de muncă și asigurări sociale, Tribunalul Timiș — Secția civilă, Curtea de Apel Brașov — Secția civilă, Tribunalul Covasna — Secția civilă, Curtea de Apel Cluj — Secția I civilă, Curtea de Apel Cluj — Secția a IV-a litigii de muncă și asigurări sociale, Tribunalul Bistrița-Năsăud — Secția a II-a contencios administrativ și fiscal, Judecătoria Năsăud, Curtea de Apel Constanța, Tribunalul Iași, Judecătoria Iași, Tribunalul Galați — Secția a II-a civilă, iar noțiunea „oricare dintre părți”, prevăzută de art. 431 alin. (2) din Codul de procedură civilă, se referă la litigiul actual, așa cum rezultă din hotărârile înaintate de Curtea de Apel București.

VIII. Jurisprudența Înaltei Curți de Casație și Justiție și a Curții Constituționale

59. La nivelul Înaltei Curți de Casație și Justiție a fost pronunțată Decizia nr. 18 din 17 februarie 2020 a Completului pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 191 din 10 martie 2020, decizie prin care s-a statuat că, în cazul acțiunii în revendicare imobiliară a unui bun proprietate comună pe cote-părți (coproprietate), dispozițiile art. 643 alin. (2) teza a doua din Codul civil instituie o excepție de la opozabilitatea hotărârii judecătorești reglementată de art. 435 alin. (2) din Codul de procedură civilă.

60. În considerentele acestei hotărâri prealabile s-a reținut că „principiul relativității hotărârii judecătorești, atât sub aspectul efectelor obligatorii, cât și al lucrului judecat, presupune ca ceea ce a fost judecat să nu poată folosi sau, în principiu, să nu poată

fi opus decât de către părțile în proces (și succesorii acestora), fundamentul și justificarea acestui principiu constituindu-l pe contradictorialitatea și dreptul la apărare.

Însă această relativitate nu antrenează consecința inopozabilității hotărârii judecătorești față de terți.

Tocmai de aceea, completându-l pe cel dintâi, principiul opozabilității hotărârii judecătorești dă expresie respectului datorat și impus tuturor de către o situație juridică”.

61. Prezintă relevanță, de asemenea, jurisprudența identificată la nivelul secțiilor instanței supreme, în cadrul unor decizii de speță.

62. Astfel, prin Decizia nr. 1.893 din 10 mai 2018, Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția de contencios administrativ și fiscal a arătat că hotărârile judecătorești au valențe absolute, fiind reflecții ale adevărului judiciar, fără a ține cont de principiul relativității efectelor lor (instituție care nu se confundă cu opozabilitatea, prima ipoteză însemnând că o hotărâre judecătorească nu produce efecte juridice în câmpul drepturilor subiective ale unor persoane care nu au participat în proces, iar cea de-a doua ipoteză că terții sunt prezumați a cunoaște conținutul hotărârii, așa cum reiese și din textul nou-introdus al art. 435 din Codul de procedură civilă).

63. Prin Decizia nr. 1.893 din 10 mai 2018, Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția de contencios administrativ și fiscal a reținut că „nu este întemeiată critica potrivit căreia efectele hotărârilor judecătorești menționate se manifestă doar *inter partes*, dat fiind că art. 431 alin. (2) din Codul de procedură civilă prevede că oricare dintre părțile unui proces poate opune lucrul anterior judecat într-un alt litigiu, fără ca textul legal să impună condiția ca cel ce invocă lucrul anterior judecat să fi avut calitatea de parte în acel litigiu, iar hotărârea să fi fost pronunțată în favoarea sa. După cum s-a arătat și în doctrină, părțile sunt prizoniere, față de terți, cu privire la conținutul deciziei pe care au obținut-o. Aceasta înseamnă că terțul se poate prevala de hotărârea pronunțată împotriva adversarului său, care nu poate contesta temeinicia și legalitatea hotărârii definitive pronunțate împotriva sa (aceasta fiindu-i în mod evident opozabilă), pentru că astfel s-ar repune în discuție lucrul judecat, ceea ce nu este admisibil”.

64. În fine, Înalta Curte de Casație și Justiție a reținut, prin deciziile nr. 2.497 din 1 octombrie 2014 și nr. 122 din 16 ianuarie 2015 ale Secției I civile, nr. 2.433 din 11 iunie 2015 a Secției de contencios administrativ și fiscal și nr. 198 din 31 ianuarie 2018 a Secției a II-a civile, că prevederile art. 431 alin. (2) din Codul de procedură civilă permit invocarea efectului pozitiv al autorității de lucru judecat în următoarele condiții cumulative: a) hotărârea inițială, care produce efectele pozitive ale autorității lucrului judecat, să fie pronunțată după intrarea în vigoare a actualului Cod de procedură civilă; b) această hotărâre să fie invocată de către o parte din litigiul inițial, parte și în noul litigiu, căreia hotărârea pronunțată îi este favorabilă; c) între primul și cel de al doilea litigiu să existe o legătură, fără a fi necesară identitatea de obiect sau de cauză.

65. Doar dacă aceste condiții sunt îndeplinite, hotărârea inițială va produce efectele pozitive ale autorității de lucru judecat.

66. Nu a fost identificată jurisprudență relevantă la nivelul Curții Constituționale.

IX. Opinia specialiștilor

67. Facultatea de Drept din cadrul Universității de Vest din Timișoara, prin punctul de vedere înaintat, a opinat în sensul că sesizările sunt inadmisibile, deoarece nu este vorba de un text de lege care să necesite lămurire, fiind clar și fără echivoc, nesusceptibil de interpretări diferite, deoarece textul indică în mod expres că oricare dintre părți poate opune lucrul anterior judecat într-un alt litigiu, dacă are legătură cu soluționarea acestuia din urmă, lămurind în mod explicit că nu se vor putea prevala de efectele autorității lucrului judecat (indiferent dacă vorbim de autoritatea negativă sau cea pozitivă a lucrului

judecat) decât părțile litigante, una împotriva celeilalte, într-un litigiu subsecvent celui dintâi, la care se raportează chestiunea autorității lucrului judecat.

68. S-a exprimat și o opinie în sensul că, deși în mod formal problema de drept a fost ridicată în cadrul unui litigiu aflat pe rolul unui complet de judecată al curții de apel, utilizarea mecanismului prevăzut la art. 519 din Codul de procedură civilă este inadmisibilă atât timp cât nu se identifică în mod corect chestiunea de drept care se impune a fi lămurită, aceasta nefiind astfel aptă să conducă la soluționarea pe fond a cauzei pendinte, chestiunea de drept nefiind nouă, relevante fiind și cele statuate la pct. 59 al Deciziei nr. 42 din 14 octombrie 2019 a Înaltei Curți de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept.

69. Astfel, se poate susține că art. 431 alin. (2) din Codul de procedură civilă indică doar cine poate opune lucrul anterior judecat, fără să limiteze (cel puțin în mod expres) față de cine se poate opune lucrul anterior judecat. Cu toate acestea, cererea de pronunțare a unei hotărâri prealabile este inadmisibilă prin faptul că instanța de trimitere nu identifică în mod corect chestiunea de drept care se impune a fi lămurită.

70. Pe fondul cauzei au fost exprimate două puncte de vedere, după cum urmează:

— pentru invocarea efectului pozitiv al autorității de lucru judecat trebuie îndeplinită condiția identității de părți;

— pentru a opera efectul pozitiv al lucrului judecat nu este necesară îndeplinirea condiției identității de părți.

71. În opinia Facultății de Drept din cadrul Universității din București, invocarea efectului pozitiv al autorității de lucru judecat presupune condiția identității de părți, neputând fi invocat efectul pozitiv al autorității de lucru judecat pentru soluționarea unui raport juridic distinct decât cel dedus judecării inițiale, chiar dacă trebuie rezolvată în substanță aceeași chestiune de drept.

72. Facultatea de Drept din cadrul Universității din Iași a arătat că, pentru a putea fi invocat efectul pozitiv al lucrului judecat, trebuie ca partea căreia îi este opus acest efect să fi fost parte în litigiul în care a fost pronunțată hotărârea respectivă, iar autoritatea de lucru judecat să vizeze aceeași situație litigioasă [simplul fapt că partea căreia îi este opus efectul pozitiv a fost parte și în litigiul anterior nefiind suficient pentru a justifica aplicarea art. 431 alin. (2) din Codul de procedură civilă].

73. Facultatea de Drept a Universității Babeș-Bolyai din Cluj-Napoca a considerat că efectul pozitiv al autorității de lucru judecat în temeiul art. 431 alin. (2) din Codul de procedură civilă nu presupune obligatoriu identitatea tuturor părților, ci doar cel puțin a uneia dintre acestea.

74. Facultatea de Drept a Universității „Lucian Blaga” din Sibiu a apreciat că efectul pozitiv al autorității de lucru judecat operează de regulă între părți; acestea nu pot opune terților autoritatea pozitivă de lucru judecat (pot face proba contrară). Terții pot opune autoritatea pozitivă de lucru judecat a unei hotărâri persoanelor care au fost părți în procesul soluționat prin acea hotărâre ori pot fi ținuți de autoritatea absolută de lucru judecat.

X. Raportul asupra chestiunii de drept

75. Prin raportul întocmit conform art. 520 alin. (8) din Codul de procedură civilă s-a apreciat că sesizările nu sunt admisibile.

XI. Înalta Curte de Casație și Justiție

76. Verificarea regularității investirii Înaltei Curți de Casație și Justiție impune analizarea cu prioritate a condițiilor de admisibilitate a sesizării privind pronunțarea unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, aceste condiții fiind stabilite prin art. 519 din Codul de procedură civilă, în sensul următor: „Dacă, în cursul judecării, un complet de judecată al Înaltei Curți de Casație și Justiție, al curții de apel sau al tribunalului, investit cu soluționarea cauzei în ultimă instanță, constatând că o chestiune de drept, de a cărei lămurire

depinde soluționarea pe fond a cauzei respective, este nouă și asupra acesteia Înalta Curte de Casație și Justiție nu a statuat și nici nu face obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare, va putea solicita Înaltei Curți de Casație și Justiție să pronunțe o hotărâre prin care să se dea rezolvare de principiu chestiunii de drept cu care a fost sesizată.”

77. Condițiile care rezidă din menționata normă juridică, necesar a fi cumulativ îndeplinite, sunt următoarele:

— existența unei cauze care se află în curs de judecată în ultimă instanță;

— cauza care face obiectul judecării să se afle în competența legală a unui complet de judecată al Înaltei Curți de Casație și Justiție, al unei curți de apel sau al unui tribunalul investit să soluționeze cauza;

— ivirea unei chestiuni de drept de a cărei lămurire depinde soluționarea pe fond a cauzei în curs de judecată;

— chestiunea de drept identificată să prezinte caracter de noutate, și

— Înalta Curte de Casație și Justiție să nu fi statuat asupra acesteia și nici să nu facă obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare.

78. Procedând la verificarea sesizării prezente din perspectiva îndeplinirii în mod cumulativ a condițiilor menționate, se constată următoarele:

79. *Primele două condiții* sunt îndeplinite.

80. Titularul sesizării este Curtea de Apel Craiova, această instanță făcând parte dintre categoriile de entități cărora art. 519 din Codul de procedură civilă le conferă dreptul de a declanșa procedura pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea unor chestiuni de drept.

81. Menționata instanță este investită cu soluționarea căii de atac a apelului, în litigii care se poartă în materia conflictelor de muncă, iar hotărârile ce urmează a le pronunța nu sunt supuse recursului în raport cu prevederile art. 214 din Legea nr. 62/2011, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și ale art. 483 alin. (2) din Codul de procedură civilă, așa încât acestea vor avea caracter definitiv în sensul prevederilor art. 634 alin. (1) pct. 5 din Codul de procedură civilă.

82. În legătură cu cea *de-a treia condiție*, conform jurisprudenței create în materia sesizărilor privind dezlegarea unor chestiuni de drept, „Întrebarea formulată în cadrul procedurii prealabile trebuie să vizeze o chestiune de drept punctuală, astfel încât soluția ce se va da să aibă în vedere numai chestiunea respectivă, iar nu întreaga problematică a unui text de lege” (Decizia nr. 50/2019, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 82 din 5 februarie 2020).

83. Se observă că litigiile asupra cărora instanța de trimitere are a se pronunța sunt conflicte de muncă aflate în etapa judecării devolutive a fondului pricinii, respectiv în apel.

84. Unul dintre aspectele litigioase invocate în susținerea respectivelor apeluri este acela prin care se reclamă reținerea efectului pozitiv al autorității lucrului judecat decurgând dintr-o hotărâre judecătorească anterioară prin care s-a soluționat un litigiu similar, dar în care apelantele nu au avut calitatea de parte.

85. Prin raportare la acest element ce se circumscrie coordonatelor litigiilor aflate pe rolul instanței de trimitere, trebuie constatat că dezlegarea solicitată are aptitudinea de a fi utilă soluționării pe fond a cauzelor respective *în măsura în care privește acele trăsături/elemente ale efectului pozitiv al lucrului judecat care interesează valorificarea ca mijloc de probă, într-o etapă procesuală care permite judecata pe fond a litigiului, a hotărârii judecătorești anterioare ce s-a pronunțat într-un proces distinct în care nu a participat și partea ce invocă această hotărâre.*

86. În concluzie, cerința de a exista o legătură de dependență între, pe de o parte, problema în privința căreia se solicită a se da o dezlegare de principiu și, pe de altă parte, soluționarea pe fond a pricinii în cadrul căreia s-a formulat

sesizarea se constată — *din perspectiva ansamblului argumentelor pe care instanța de trimitere și-a fundamentat demersul* — că este îndeplinită.

87. În ceea ce privește *a patra condiție de admisibilitate*, cea referitoare la noutatea chestiunii de drept, se constată că, în absența unei definiții legale a noțiunii de „noutate”, verificarea acestei condiții rămâne atributul completului investit cu soluționarea sesizării, așa cum instanța supremă a decis în mod constant în jurisprudența sa (în acest sens, deciziile nr. 1 din 17 februarie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 260 din 9 aprilie 2014; nr. 3 din 14 aprilie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 437 din 16 iunie 2014; nr. 6 din 23 iunie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 691 din 22 septembrie 2014; nr. 13 din 8 iunie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 518 din 13 iulie 2015; nr. 14 din 8 iunie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 736 din 1 octombrie 2015; nr. 4 din 14 ianuarie 2019, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 132 din 19 februarie 2019, etc.).

88. S-a statuat că cerința noutății este îndeplinită nu doar atunci când problema de drept își are izvorul în reglementări recent intrate în vigoare, iar instanțele încă nu au dat acesteia o anumită interpretare și aplicare la nivel jurisprudențial, de o anumită întindere sau consistență, ci și în cazul în care s-ar impune anumite clarificări, într-un context legislativ nou, ale unei norme mai vechi, în ipoteza așa-zisei reevaluări a interpretării normei — astfel cum s-a decis, de exemplu, prin Decizia nr. 23 din 19 martie 2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 490 din 14 iunie 2018 (paragrafele 59 și 60) — sau ale unei norme mai vechi a cărei aplicare frecventă a devenit actuală mult ulterior intrării ei în vigoare (în acest sens, Decizia nr. 10 din 20 octombrie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 832 din 14 noiembrie 2014).

89. Niciuna dintre situațiile anterior menționate nu se verifică însă în cadrul sesizărilor prezente.

90. Un prim argument expus de instanța de trimitere în justificarea condiției noutății a fost acela că, deși norma procedurală a cărei interpretare se solicită — art. 431 alin. (2) din Codul de procedură civilă — a intrat în vigoare de circa 8 ani, ea este susceptibilă de a crea în continuare controverse. În aceeași ordine de idei, a precizat că jurisprudența Curții de Apel Craiova este neunitară relativ la problema de drept în discuție.

91. Însă argumentele astfel expuse nu reliefează noutatea problemei sesizate, ci tocmai contrariul, anume că este vorba de o normă juridică ce a intrat în vigoare cu multă vreme înainte de data formulării prezentei sesizări și că reglementarea și-a găsit aplicare în activitatea jurisdicțională, conducând la cristalizarea unei jurisprudențe neunitare.

92. În acest punct al analizei se cere a fi observat ca element relevant, din perspectiva condiției analizate, un argument care se regăsește în secțiunea ce conține opinia completurilor de judecată care au dispus sesizarea prezentă, anume acela că „problema de drept în discuție prezintă o importanță particulară în situația litigiilor de muncă în care, în mod frecvent, aceeași chestiune litigioasă este supusă analizei instanței în mod repetat, în cauze diferite, dar în contradictoriu cu același angajator, și raportat la salariați diferiți, dar aflați în situații similare”. Acest ultim argument relevă cu evidentă împrejurarea că, cel puțin în materia în care se judecă litigiile în care s-au formulat sesizările, sunt dese situațiile în care se invocă, în mod similar, efectele unor hotărâri judecătorești prin care s-au soluționat pricini în care a participat (în calitate de parte) numai una dintre părțile cauzei în care se solicită valorificarea lor, anume angajatorul, în timp ce partea care invocă respectivele efecte — angajatul — este terț față de primul proces.

93. Prin urmare, nu se poate vorbi de noutatea problemei sesizate câtă vreme aceasta a format și anterior obiect de evaluare judiciară, ca urmare a invocării ei de către părțile interesate procesual, instanțele fiind astfel ținute să tranșeze într-un sens sau altul cu privire la efectele hotărârilor invocate.

94. În acest context trebuie amintit și faptul că este îndeobște cunoscut, în practica instanțelor judecătorești, că și în litigiile care privesc alte materii juridice s-a apelat la invocarea efectelor unor hotărâri judecătorești de către participanți care nu au fost părți în litigiile în care au fost pronunțate respectivele hotărâri. Cu titlu exemplificativ pot fi amintite: acțiunile în contencios administrativ având ca obiect restituirea taxei speciale de primă înmatriculare sau a taxei de poluare ce se percepeau pentru anumite categorii de autovehicule; acțiunile civile de drept comun având ca obiect fie revendicarea unor apartamente diferite din imobile preluate abuziv de către stat și ulterior înstrăinate către chiriași, fie constatarea nulității contractelor de vânzare-cumpărare ce au fost încheiate cu privire la asemenea apartamente.

95. Totodată, este necesar a fi subliniat faptul că instituția juridică a autorității de lucru judecat și efectele (pozitiv și negativ) pe care lucrul judecat le produce nu sunt chestiuni juridice nou-introduse în ordinea juridică națională, acestea existând și aplicându-se și sub imperiul legislației anterioare intrării în vigoare a Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă.

96. Elementul de noutate adus prin noul Cod de procedură civilă este reprezentat de maniera formală de reglementare a acestei instituții, în sensul că ea este în prezent integrată în legea procedurală, în capitolul referitor la efectele hotărârilor judecătorești, spre deosebire de vechea legislație care, prin art. 1.200 pct. 4 și art. 1.201 din Codul civil adoptat în anul 1864 și prin art. 166 din Codul de procedură civilă adoptat în anul 1865, îi atribuiau în mod explicit numai valoarea de prezumție legală absolută și de excepție procesuală.

97. Chiar dacă reglementarea veche sugera opțiunea legiuitorului de a atribui lucrului judecat, în mod prevalent, rolul de prezumție ori de excepție procesuală menită să paralizaze o nouă acțiune cu identitate de părți, obiect și cauză, doctrina a semnalat caracterul defectuos al menționatului mod de reglementare, evidențiind că autoritatea de lucru judecat are efecte semnificativ mai largi decât cele de excepție procesuală (care ar însemna subordonarea existenței ei de promovarea unei acțiuni ulterioare, în cadrul căreia să se pună problema lucrului judecat deja) ori de simplu mijloc de probă (o prezumție care se sprijină, ca orice altă prezumție, pe probabilitatea conformității cu realitatea). Plecând de la realitatea ca hotărârea judecătorească reprezintă un act jurisdicțional ce emană de la o putere publică a statului cu funcțiuni specifice, doctrina a evidențiat faptul că autoritatea de lucru judecat reprezintă un efect important al hotărârii judecătorești, fiind o trăsătură ce deosebește fundamental acest act jurisdicțional de alte acte juridice.¹

98. Deosebirile anterior menționate existente în reglementările succesive relative la instituția juridică a autorității lucrului judecat au însă doar o natură tehnică și nu au adus vreo schimbare în privința modalității în care această instituție este privită și interpretată în practica instanțelor judecătorești și chiar în lucrările doctrinare ale autorilor consacrați.

99. Prin urmare, problema care formează obiectul sesizării nu poate fi apreciată ca una ce are caracter de noutate nici din perspectiva evolutivă a conținutului normativ al acestei instituții juridice, noua reglementare constituind doar un remediu de tehnică legislativă care nu afectează elementele/trăsăturile ce dădeau conținut acestei instituții juridice sub imperiul vechii legislații.

100. De aceea, împrejurarea că subzistă controversele privitoare la efectul pozitiv al lucrului judecat, evocată de titularii sesizărilor, are și din această ultimă perspectivă semnificația

¹ A. Nicolae, *Relativitatea și opozabilitatea efectelor hotărârii judecătorești*, Editura Universul juridic 2008, p. 71.

cristalizării unei practici neunitare, constituind un obstacol legal pentru parcurgerea procedurii de unificare *a priori*, în condițiile art. 519 din Codul de procedură civilă.

101. Cu alte cuvinte, fără a absolutiza criteriul vechimii chestiunii de drept a cărei lămurire se solicită pe calea sesizării în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile, dar și fără a-l raporta în mod exclusiv la data adoptării actului normativ supus dezbaterii, trebuie reținut că importante sub acest aspect sunt: existența și dezvoltarea unei jurisprudențe continue în legătură cu aplicarea art. 166 din Codul de procedură civilă din 1865 corelat cu art. 1.200 și 1.201 din Codul civil din 1864, reglementare comparabilă (din punctul de vedere al conținutului)

cu cea a art. 431 din Codul de procedură civilă adoptat prin Legea nr. 134/2010. Este adevărat că noutatea unei chestiuni de drept poate fi generată nu numai de o reglementare nou-intrată în vigoare, ci și de una veche — dar, în acest din urmă caz, doar dacă instanțele nu au mai fost anterior chemate să se pronunțe asupra respectivei probleme de drept, ceea ce nu este cazul.

102. Prin urmare, caracterul de noutate s-a pierdut întrucât chestiunea de drept a primit dezlegări din partea instanțelor în urma unei interpretări adecvate a reglementărilor legale succesive, iar opiniile jurisprudențiale diferite nu pot constitui temei declanșator al mecanismului pronunțării unei hotărâri prealabile.

103. Pentru toate considerentele mai sus expuse, în temeiul art. 521 cu referire la art. 519 din Codul de procedură civilă,

ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca inadmisibile, sesizările conexe formulate de Curtea de Apel Craiova — Secția de litigii de muncă și asigurări sociale în dosarele nr. 1.397/101/2020 și nr. 1.394/101/2020, pentru pronunțarea unei hotărâri prealabile privind dezlegarea următoarei chestiuni de drept:

„Dacă reținerea efectului pozitiv al lucrului judecat, în temeiul dispozițiilor art. 431 alin. (2) din Codul de procedură civilă, presupune sau nu îndeplinirea condiției identității de părți.”

Obligatorie, potrivit dispozițiilor art. 521 alin. (3) din Codul de procedură civilă.

Pronunțată în ședință publică astăzi, 27 septembrie 2021.

VICEPREȘEDINTELE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

GABRIELA ELENA BOGASIU

Magistrat-asistent,

Ileana Peligrad

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; 012329
C.I.F. RO427282, IBAN: RO55RNCB0082006711100001 BCR
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 DTCPMB (alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, www.monitoruloficial.ro

Adresa Biroului pentru relații cu publicul este:

Str. Parcului nr. 65, intrarea A, sectorul 1, București; 012329.

Tel. 021.401.00.73, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72,

e-mail: concursurifp@ramo.ro, convocariaga@ramo.ro

Pentru publicări, încărcăți actele pe site, la: <https://www.monitoruloficial.ro/brp/>

5 948493 330127